

GAZETA

NIECH PRAWO ZAWSZE PRAWO ZNACZY

CZERWIEC

0 6

2026

POLICYJNA

gazeta.policja.pl

nr 6 (66), ISSN 2719-8324

NIE ZNIEWAŻENIE

KRYPTOWALUTY
CZ. 3
s. 8

SUPERDZIELNICOWY
GALA
s. 16

MUSTANG
NA SŁUŻBIE
s. 22

2. edycja kampanii

25 MAJA,
W MIĘDZYNARODOWY
DZIEŃ DZIECKA ZAGINIONEGO,
swój finał miała
kampania społeczna
polskiej Policji
I FUNDACJI ITAKA
#zaginioneNIEzapomniane

Tego dnia budynki
i charakterystyczne
obiekty w całej Europie
zostały podświetlone
na niebiesko będąc
międzynarodowym
symbolem pamięci
o zaginionych
dzieciach i wsparcia
dla ich rodzin.

2. EDYCJA KAMPANII

2 #zaginioneNIEzapomniane

OTWARTA POLEMIKA

4 Zgoda na krytykę, niezgoda na hejt

PRZESTĘPCZOŚĆ GOSPODARCZA

8 Ślady cyfrowe w sprawach oszustw
kryptowalutowych i inwestycyjnych

KAMPANIA SPOŁĘCZNA POLICJI

16 W królewskiej scenerii wytoniono
#SuperDzielnicowego 2026

19 Mamy #SuperDzielnicowego 2026!

MANEWRY „NADZIEJA 2026”

20 Wyścig z czasem

RUCH DROGOWY

22 Celebryta na służbie

MODERNIZACJA POLICJI

25 Nowoczesne mierniki prędkości

DOSKONALENIE ZAWODOWE

26 Tam, gdzie rządzi żywioł.
Policijni lotnicy na szkoleniu HUET

TROPIC 9 DOSKONALENIE ZAWODOWE

30 Na czas i myślenie

31 Węchowi tropiciele

TURNIEJE ZAWODOWE

32 V Ogólnopolskie Zawody Policyjne
Patroli Rowerowych

TYLKO SŁUŻBA

34 Pomagamy i chronimy

PRAWO

36 Notyfikacja konsularna
po zatrzymaniu cudzoziemca

SPIS TREŚCI

Policjanci, którzy stoją na straży porządku publicznego i niosą pomoc osobom pokrzywdzonym, zasługują na szacunek i zrozumienie, a nie na brak współpracy czy falę internetowej nienawiści.

Chcę jasno podkreślić, że kierownictwo Policji dostrzega codzienny trud, poświęcenie i odpowiedzialność związane ze służbą oraz stoi za funkcjonariuszami, którzy rzetelnie, zgodnie z prawem i profesjonalnie wykonują swoje służbowe obowiązki. Każda policjantka i każdy policjant muszą mieć pewność, że ich uczciwa służba na rzecz obywateli spotyka się z pełnym wsparciem przełożonych.

gen. insp. Marek BOROŃ

czytaj str. 4

SZKOLNICTWO POLICYJNE

40 Szkolimy się w ośrodkach

41 KRAJ

AKADEMIA POLICJI W SZCZYTNIĘ

42 Promocja oficerska
na cztery szable generalskie

44 KRAJ

BEZPIECZEŃSTWO PAŃSTWA

46 Prawnokarna reakcja
na współczesne zagrożenia dywersją

47 Determinanty odporności państwa

48 SPORT

50 KRAJ

51 ODZNACZENI ZA NARAŻENIE ŻYCIA

ZGODA NA KRYTYKĘ. NIEZGODA NA HEJT

W PRZESTRZENI PUBLICZNEJ, CO JAKIŚ CZAS POWRACA DYSKUSJA DOTYCZĄCA GRANIC KRYTYKI FUNKCJONARIUSZY POLICJI ORAZ STANDARDÓW DEBATY ODNOSZĄCEJ SIĘ DO ICH DZIAŁAŃ. Z JEDNEJ STRONY PODNOSZONY JEST ARGUMENT, ŻE NADWRAŻLIWOŚĆ CZĘŚCI FUNKCJONARIUSZY NA KRYTYKĘ PRZYBIERA NADMIERNE ROZMIARY I BUDZI POWAŻNE OBAWY Z PUNKTU WIDZENIA OBYWATELSKICH WOLNOŚCI I PRAWA DO WYRAŻANIA OPINII, Z DRUGIEJ, ŻE NALEŻY ODRÓŻNIĆ OSTRĄ, NAWET NIESPRAWIEDLIWĄ KRYTYKĘ DZIAŁAŃ POLICJI OD TAKIEJ FORMY PRZEKAZU, KTÓRA PORZUCA DEBATĘ NA RZECZ PONIŻANIA, ODCZŁOWIECZANIA CZY PODSYCANIA WROGOŚCI, NA KTÓRE NIE POWINNO BYĆ ZGODY.

Badania potwierdzają, że ta granica niebezpiecznie się przesuwa. Dane statystyczne pokazują, że tendencja do agresywnych zachowań wobec funkcjonariuszy rośnie nie tylko w Polsce. Niemiecka Bundeskriminalamt podaje, że w ciągu ostatnich 10 lat przestępstwa wobec policjantów wzrosły o ponad 38 proc. Jeszcze wyższe są liczby policjantów dotkniętych przemocą (ponad 67 proc.). Według danych Inspection générale de la gendarmerie nationale sytuacja podobnie wygląda we Francji. Tutaj liczba fizycznych i werbalnych ataków na żandarmów w ciągu ostatniego dziesięciolecia wzrosła o 55 procent, co stanowi najwyższy odnotowany do tej pory wynik.

W związku z tą niepokojącą tendencją, w maju bieżącego roku największe europejskie organizacje policyjne (European Police Union (EPU), EUROCCOP, Conseil Européen des Syndicats de Police (CESP), Federation of Police Unions (EU.Pol) podpisały deklarację do Parlamentu Europejskiego, w której

zabiegają o uznanie służby za zawód wysokiego ryzyka, zwiększenie ochrony prawnej funkcjonariuszy oraz zakwalifikowanie ataków na policjantów, jako tzw. europejskiego przestępstwa.

W krajach tych, tak jak w Polsce, przemoc, groźby i znieważenia wskazywane są jako coraz częstszy element służby.

Tematem do dyskusji są jednolite standardy oceny zachowań – zarówno po stronie obywateli, jak i funkcjonariuszy realizujących interwencje. Wiadomo, że wiele działań policjantów odbywa się w warunkach podwyższonych emocji, dlatego istotne pozostaje zachowanie wzajemnego szacunku i przestrzeganie obowiązujących przepisów przez wszystkie strony.

„GRUBA SKÓRA” – WYZWISKA WPISANE W RYZYKO ZAWODOWE

Codziennosc policyjnej służby to balansowanie między rygorystycznymi wymogami etyki zawodowej a trudnymi realiami wykonywania obowiązków służbowych. Od mundurowego w każdej sytuacji wymaga się nienaganej kultury osobistej i opanowania. A co z drugą stroną?

Orzecznictwo sądowe oraz praktyka prokuratorska zna przykłady, które wskazują, że osoba nosząca mundur policyjny musi mieć „grubą skórę” i znosić więcej. Często przyjmuje się stanowisko, że wybór tego zawodu wiąże się z wliczonym w służbę ryzykiem kontaktów z osobami agresywnymi, które nie będą wykazywać się kulturą. Sędziowie argumentują, że funkcjonariusze muszą charakteryzować się szczególną odpornością psychiczną i „twardym charakterem”, co w praktyce podnosi poprzeczkę uznania danego zachowania za zniewagę.

Szerokim echem w środowisku policyjnym odbijają się wyroki oddalające powództwa mundurowych z powodu rozróżnienia, w przypadku funkcjonariusza, „chamstwa” od „znieważenia”. Policjanci pamiętają sprawę z Lublina, w której prokuratura umorzyła sprawę uznając, po konsultacji z językoznawcą, że „Zamknij się, psie!” nie znieważa policjanta. Jednocześnie uznała, że pokrzywdzonemu mężczyźnie przysługuje prawo wniesienia prywatnego aktu oskarżenia za znieważenie go, jako osoby fizycznej. Wyrażenie zostało więc uznane, jako zniewaga dla obywatela, ale nie funkcjonariusza publicznego...

Jako powody umarzania pozwów policjantów, w sądowych uzasadnieniach wymienia się także wzburzenie wywołane interwencją, brak realnego aktu pogardy wobec funkcjonariuszy czy konieczność odróżnienia agresywnej reakcji słownej od „zniewagi” w sensie prawnoskargowym.

OCHRONA INNYCH SŁUŻB – HEJT A WIZERUNEK

Obecnie z ochrony przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych korzystają już m.in. lekarze udzielający pomocy doraźnej, pielęgniarki podczas udzielania świadczeń czy nauczyciele. W środowisku prawniczym trwa dyskusja nad objęciem adwo-

katów i radców prawnych podobną wzmoczoną ochroną, co uzasadnia się pełnieniem zawodu zaufania publicznego i narażeniem na ataki w związku z prowadzeniem spraw.

Tymczasem skala „nieładnego traktowania” funkcjonariuszy Policji jest z pewnością największa i niestety w coraz większym stopniu uznawana za normę i zjawisko akceptowalne społecznie.

Stojący na straży prawa i przestrzegania porządku funkcjonariusze Policji często z automatu odbierani są jako strona konfliktu, choć wykonują zwykłe ustawowe czynności. Taki negatywny odbiór pojawia się nawet w przypadku wzorowego wykonywania przez nich obowiązków służbowych tylko dlatego, że funkcjonariusz wymaga przestrzegania prawa i interweniuje w związku z jego łamaniem.

Tym, co odróżnia przypadki hejtu wymierzonego w policjanta od ataków kierowanych wobec przedstawicieli innych profesji, jest przenoszenie negatywnych ocen z jednostki na całą formację. Atak na konkretnego funkcjonariusza staje się pretekstem do podważania wiarygodności i autorytetu instytucji, a ocena rzutuje nie na jednego człowieka, ale na ponad sto tysięcy funkcjonariuszy wykonujących służbę na rzecz bezpieczeństwa publicznego.

Jak duża jest fala rozlewanego hejtu ciężko oszacować. Funkcjonariusze wielokrotnie nie decydują się na kierowanie spraw do sądu, czasem właśnie przez częstotliwość występowania tych incydentów, czasem zrażeni brakiem poparcia środowiska i opinii społecznej. Sprawy o naruszenie dóbr osobistych – mimo iż naruszonych w związku ze służbą – nadal rozstrzygane są na kanwie powództwa cywilnego, a „system” bacznie czuwa nad „nieposzlakowaną opinią”.

ZASADA DOMNIEMANIA NIEWINNOŚCI W POLICJI

W kontekście hejtu i pomówień wobec funkcjonariuszy szczególne kontrowersje budzą przepisy pozwalające zwolnić policjanta, gdy wymaga tego „ważny interes służby”, oraz automatycznie zawiesić go już na etapie podejrzeń, po wszczęciu postępowania karnego. Regulacje, które miały chronić formację, w praktyce mogą służyć eliminowaniu osób z przyczyn pozamerytorycznych i prowadzić do selektywnego stosowania zasady domniemania niewinności. Taki policjant może ponieść konsekwencje jeszcze przed wyrokiem, bo przewlekłe postępowania sprawiają, że po roku zawieszenia traci on pracę, nawet mimo późniejszego uniewinnienia. Nagłośnione przypadki „zawieszenia w obowiązkach” obłożone są dodatkowo ciężarem presji mediów, ale nikt już głośno nie komentuje oczyszczenia z zarzutów i uniewinnienia.

KOLEŻANKI I KOLEDZY, POLICJANTKI, I POLICJANTKI,

krytyka działań Policji jest naturalnym elementem demokratycznego państwa i mamy obowiązek ją przyjmować. Nie może jednak prowadzić do dehumanizacji policjantów, obrażania ich, kierowania gróźb czy podważania ich godności wyłącznie dlatego, że wykonują swoje ustawowe obowiązki.

Za mundurem stoi człowiek – ojciec, matka, syn, córka, którzy każdego dnia podejmują służbę na rzecz bezpieczeństwa obywateli. Hejt wymierzony w funkcjonariuszy nie dotyka tylko ich samych, ale spada również na ich rodziny i bliskich.

Policjanci, którzy stoją na straży porządku publicznego i niosą pomoc osobom pokrzywdzonym, zasługują na szacunek i zrozumienie, a nie na brak współpracy czy falę internetowej nienawiści.

Chcę jasno podkreślić, że kierownictwo Policji dostrzega codzienny trud, poświęcenie i odpowiedzialność związane ze służbą oraz stoi za funkcjonariuszami, którzy rzetelnie, zgodnie z prawem i profesjonalnie wykonują swoje służbowe obowiązki. Każda policjantka i każdy policjant muszą mieć pewność, że ich uczciwa służba na rzecz obywateli spotyka się z pełnym wsparciem przełożonych.

Dziękuję wszystkim policjantkom i policjantom, którzy każdego dnia wykonują swoje zadania z zachowaniem profesjonalizmu i bezstronności, podejmując interwencje wyłącznie na podstawie prawa – niezależnie od pozycji społecznej, poglądów czy przekonań osób, których one dotyczą.

gen. insp. Marek BOROŃ
KOMENDANT GŁÓWNY POLICJI

POBŁAŻLIWOŚĆ I ZGODA NA HEJT

Rola mediów w ocenie działalności instytucji publicznych, w tym Policji, jest niezwykle istotna. Monitorują one pracę podmiotu i informują społeczeństwo o sposobie wykonywania powierzonych mu zadań. Pełnią w ten sposób ważną funkcję społecznego nadzoru nad instytucjami, wspierając przejrzystość ich działania i prawidłowy tok realizacji obowiązków.

W przestrzeni publicznej upowszechniło się jednak zezwolenie nie tylko na prowadzenie rzetelnej polemiki i oceny, ale także na hejtowanie funkcjonariuszy Policji w mediach. Za ich pośrednictwem do szerokiego grona odbiorców zbyt łatwo trafiają niesprawdzone informacje, wybrane fragmenty interwencji wraz z wizerunkami policjantów, ukazujące wprost prowadzenie uporczywej polemiki utrudniającej realizację ustawowych obowiązków funkcjonariuszy, niestosowanie się do poleceń, wyzwiska i agresywne traktowanie. Bywa, że dzieje się to jeszcze w trakcie ich trwania, choć często bez ukazania początku lub zakończenia.

Zaraz potem rozlewa się szeroka fala nie tyle merytorycznych komentarzy, co hejtu odnoszącego się do tych szczątkowych, często nieprawdziwych wiadomości.

zdj. Jacek Herok, Tomasz Dąbrowski, Akademia Policji w Szczytnie

Gdy jednak po interwencji rzeczników prasowych czy związków zawodowych okazuje się, że „cała prawda” wygląda zgoła inaczej, bo „niedopuszczalne przekroczenie uprawnień” zmienia się w legalne działania policjantów, a „patologia” z głośnego tytułu okazuje się prawidłowym postępowaniem, odzew w tych samych mediach, które tak chętnie szkalowały dobre imię policjantów nie jest już adekwatnie duży. Sprawa przycicha, temat gaśnie, a negatywny oddźwięk pozostaje na długo.

Pamiętać należy, że policjant, choć pełni funkcję publiczną nie jest osobą powszechnie znaną w rozumieniu prawa autorskiego. Jego wizerunek nadal podlega ochronie jak każdej osoby prywatnej, o ile nie wyraził zgody na publikację. Sądy podkreślają, że nagranie z interwencji może być dowodem w sądzie lub prokuraturze, ale jego publikacja w social mediach bez zamazania twarzy jest naruszeniem prawa i rodzi odpowiedzialność odszkodowawczą.

„POLITYCZNE ŁATKI”

Podczas interweniowania Policja spotyka się z jeszcze jedną trudnością, która powoduje jej pejoratywny odbiór społeczny. Zbyt często bywa wciągana w obszar sporów politycznych, które pozostają poza jej ustawowym zakresem działania. Zmieniające się podejście ekip rządzących do kwestii bezpieczeństwa publicznego może prowadzić do sytuacji, w której struktury odpowiedzialne za porządek publiczny są przedstawiane, jako narzędzie realizacji bieżących celów politycznych. Wpływa to negatywnie na wizerunek Policji, a w konsekwencji na zaufanie społeczne. Policjanci wbrew swojej woli stają się zbyt często elementem politycznych narracji. Obserwujemy, jak na przestrzeni wielu lat ci sami funkcjonariusze są wykorzystywani, jako rekwizyt, do wewnętrznych walk politycznych.

POLICJA I JEJ ZWIERZCHNICY Z MSWIA MÓWIĄ DOŚĆ

Jednym z przykładów jest wątek głośnej interwencji policjantów z maja bieżącego roku, dotyczącej zagrożenia życia. Media upubliczniły wizerunek policjanta wraz z jego imieniem i nazwiskiem. Wyświetlały go w zestawieniu z nieprawdziwymi, obraźliwymi treściami. Tymczasem ukazany policjant, nigdy nie brał udziału w tej interwencji, a on i jego rodzina musieli zmagać się ogromną falą krytyki.

Medialny lincz, jaki spotkał policjantów interweniujących w domu redaktora stacji telewizyjnej połączony był z upolitycznieniem ich działań. Stanowczy sprzeciw wobec takiego postępowania wyraziło zarówno ministerstwo, jak i Policja, potępiając zaszczytowanie policjantów i przekraczanie granic przyzwoitości w polemice komentującej działania funkcjonariuszy. Utrzymane zostało stanowisko, że Policja poprze w sądzie wniosek o ściganie w związku z naruszeniem dóbr osobistych interweniujących policjantów.

MAŁGORZATA AURELIA MAŁKIŃSKA

Ślady cyfrowe

**W SPRAWACH
OSZUSTW
KRYPTOWALUTOWYCH
I INWESTYCYJNYCH**

Jakie czynności z zakresu przepływów kryptowalutowych i informatyki śledczej są kluczowe dla postępowania karnego – i dlaczego każdy z tych śladów ma znaczenie.

PUNKT WYJŚCIA MATERIAŁ DOSTARCZONY PRZEZ POKRZYWDZONEGO

Każda sprawa dotycząca oszustwa inwestycyjnego lub kryptowalutowego zaczyna się od materiału dostarczonego przez pokrzywdzonego. To, czym dysponuje – potwierdzenia przelewów, zrzuty ekranu czatów, linki do platform „inwestycyjnych” lub innych stron wykorzystywanych w oszustwie, numery telefonów, dane logowania – tworzy bazę, od której rozpoczyna się właściwa analiza techniczna.

Sama dokumentacja papierowa nie wystarczy. Kluczowe jest jej połączenie z danymi cyfrowymi – adresami portfeli kryptowalutowych, hash transakcji, rekordami DNS domen, danymi WHOIS rejestratorów i logami połączeń. Dopiero zestawienie tych elementów buduje kompletny obraz zdarzenia, który może doprowadzić do sprawcy.

PRZELEWY BANKOWE PIERWSZY I NAJŁATWIEJSZY DO PRZEBADANIA ŚLAD

Pierwszym elementem analizy są przelewy bankowe wykonane przez pokrzywdzonego. Na ich podstawie możliwe jest:

- **ustalenie banku** prowadzącego rachunek odbiorcy – na podstawie numeru IBAN; w sprawach transgranicznych rachunki litewskie (LT), brytyjskie (GB), holenderskie (NL), maltańskie (MT) mogą wskazywać na instytucje płatnicze lub fintechy (w tym obsługujące obrót kryptowalutami) co może być znaczącym faktem dla sprawy;
- **skierowanie wniosku** w trybie przewidzianym przepisami, często we współpracy z prokuratorem, o blokadę rachunku – adresowanego bezpośrednio do właściwego działu prawnego banku, z podaniem numerów rachunków i podstawy prawnej, np. europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym (EPO);
- **ustalenie tożsamości właściciela rachunku** – przez wniosek o zwolnienie z tajemnicy bankowej i udostępnienie danych posiadacza rachunku; w podmiotach zajmujących się kryptowalutami dane te przyjmują formę KYC z pełnymi danymi, skanem dokumentu, zdjęciem klienta oraz danymi IP logowania;
- **weryfikację w KSIP i ERCDS** – czy numer rachunku był już rejestrowany przez inne jednostki Policji; jeśli tak, należy dążyć do połączenia postępowań;
- **wykorzystanie systemu Ognivo** – jako narzędzia bezpiecznej wymiany informacji między bankami a uprawnionymi podmiotami; w praktyce może on wspierać ustalanie rachunków bankowych oraz przyspieszać wymianę danych w ramach działań uprawnionych organów.

W praktyce kluczowe znaczenie ma również kontakt z dostawcami usług przez oficjalne zapytania kierowane ze skrzynki w domenie gov.pl przez Policję i prokuraturę, a także przez system typu Kodex czy LERS – przy zachowaniu warunku posiadania pełnych uprawnień do prowadzenia takich czynności. To właśnie prawidłowy kanał komunikacji oraz właściwa podstawa formalna decydują o skuteczności pozyskania danych od banków, operatorów telekomunikacyjnych, dostawców usług hostingowych, rejestratorów domen czy giełd kryptowalutowych.

DOMENY INTERNETOWE INFRASTRUKTURA OSZUSTWA

Falszywe platformy inwestycyjne działają pod domenami rejestrowanymi specjalnie na potrzeby oszustwa.

Analiza domeny ujawnia znacznie więcej niż powszechnie się zakłada.

Dane WHOIS

– kto i kiedy zarejestrował domenę

Każda domena posiada rekord WHOIS zawierający datę rejestracji, rejestratora, dane właściciela lub informację o użyciu usługi ochrony prywatności oraz serwery nazw. W analizowanych sprawach oszuści korzystają z rejestratorów, takich jak Namecheap, GoDaddy, PDR Ltd. (PublicDomainRegistry) i Dynadot, a dane właściciela maskują przez serwisy typu „Privacy Protect”, „Withheld for Privacy” lub „Domains By Proxy”.

Te usługi anonimizacji nie wyłączają możliwości pozyskania danych przez organy ścigania – każdy z tych podmiotów może być zobowiązany do udostępnienia

danych rzeczywistego właściciela na żądanie sądowe lub prokuratorskie. Wniosek należy kierować do rejestratora lub operatora usługi prywatności z podaniem nazwy domeny i podstawy prawnej.

Historyczne rekordy DNS

– ślad w czasie

Nawet jeśli domena jest już nieaktywna lub wskazuje na inne serwery, historyczne rekordy DNS pozwalają ustalić, jakie adresy IP obsługiwały domenę w czasie popełnienia przestępstwa. Jest to kluczowe, gdy sprawy zmieniają infrastrukturę po wykryciu. Historyczne dane DNS mogą też nam pomóc w ustaleniu faktycznego dostawcy hostingu w przypadku, gdy wykorzystywana jest usługa typu Cloudflare.

Rekordy A i AAAA

– gdzie fizycznie działa serwer

Adres IPv4 lub IPv6 pozwala ustalić operatora infrastruktury (np. dostawcę hostingu lub centrum danych). W analizowanych sprawach najczęściej spotykane są Cloudflare jako CDN i ochrona przed DDoS, OVH, Amazon AWS, Hostinger, HostKey i Colobridge. Każdy z tych podmiotów posiada własny dział Abuse i Legal, odpowiada na wnioski organów ścigania w określonym trybie i może ujawnić dane klienta zarejestrowanego pod danym adresem IP.

Cloudflare maskuje rzeczywisty adres IP serwera, dlatego konieczne jest uzyskanie od niego tzw. origin IP, czyli adresu serwera źródłowego. To jest etap, w którym analiza historycznych danych DNS może ujawnić rzeczywisty adres IP.

NUMERY TELEFONÓW IDENTYFIKACJA SPRAWCY PRZEZ OPERATORA

Numery telefonów używane przez sprawców stanowią jeden z najbardziej wartościowych śladów – pod warunkiem że zostaną prawidłowo zabezpieczone i poddane analizie. Pierwszym krokiem jest identyfikacja operatora: każdy numer telefoniczny przypisany jest do konkretnego operatora w kraju rejestracji, niezależnie od tego, gdzie jest faktycznie używany. Analiza numeru pozwala ustalić, czy pochodzi od krajowego lub zagranicznego operatora sieciowego, wirtualnego operatora MVNO czy hurtowego dostawcy VoIP. Równie istotna jest weryfikacja ewentualnej cesji numeru między operatorami – pierwotny operator może bo-

wiem nie dysponować aktualnymi danymi użytkownika, a w przypadku numerów VoIP konieczne jest dotarcie do rzeczywistego dostawcy usługi, który nierzadko działa w innej jurysdykcji. Wobec każdego zidentyfikowanego operatora – krajowego lub zagranicznego – kieruje się wniosek o ujawnienie danych osobowych abonenta, przy czym w przypadku operatorów zagranicznych odbywa się to w trybie międzynarodowej pomocy prawnej lub na podstawie Europejskiego Nakazu Dochodzeniowego. Odrębnym wnioskiem należy objąć billing połączeń oraz dane dotyczące pierwszej aktywacji numeru, w tym dane stacji BTS, informacje rejestrowe oraz identyfikację urzędnika, w którym numer został aktywowany.

Sprawcy często sięgają po zagraniczne numery VoIP w przekonaniu, że są one praktycznie nie do namierzenia. W rzeczywistości każdy taki numer posiada hurtowego operatora wyższego szczebla, który może ujawnić dane rejestracyjne powiązanego konta – często zawierające adres IP logowania, adres e-mail oraz zastosowaną metodę płatności.

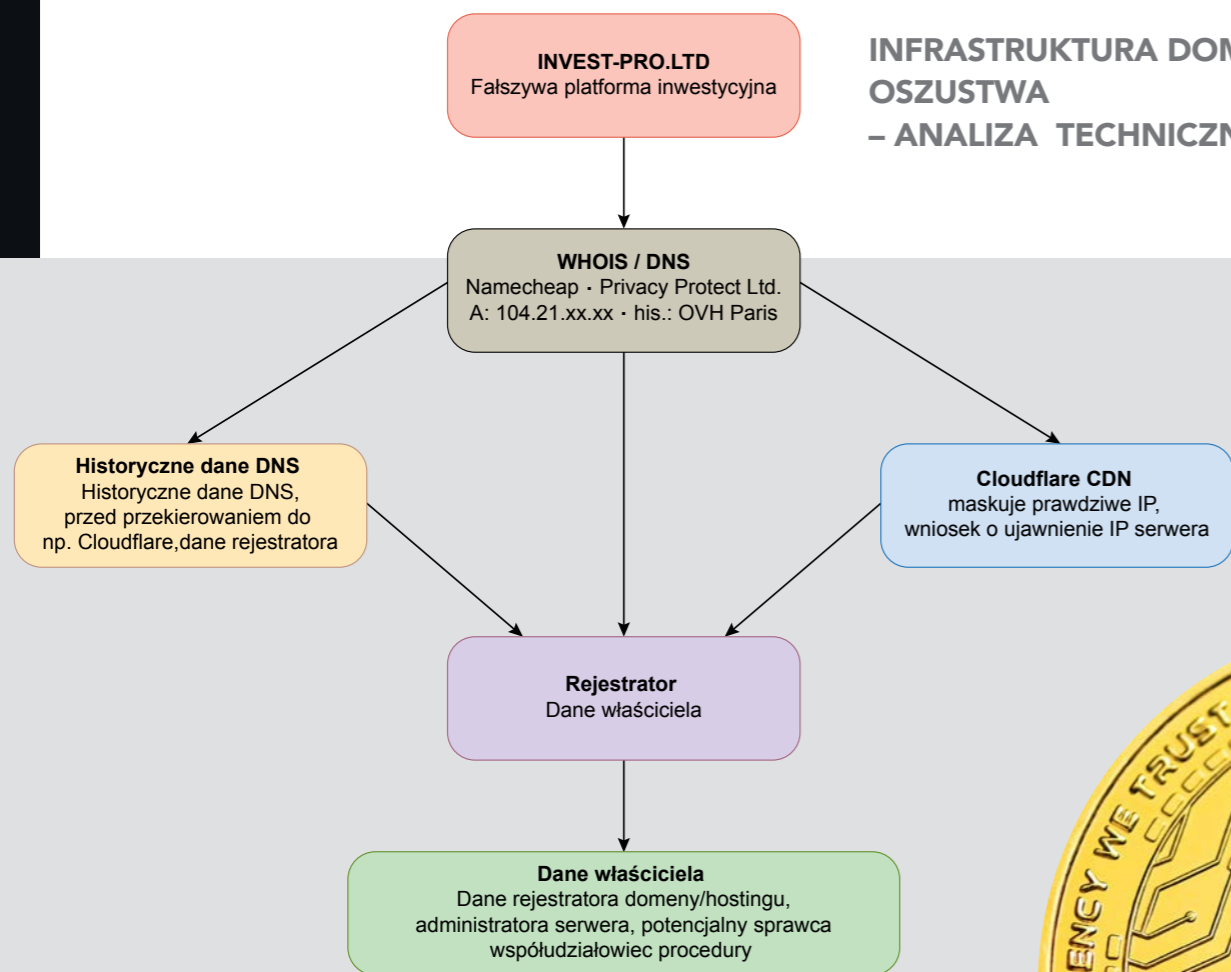
PRZEŁYWY KRYPTOWALUTOWE ŚLEDZENIE NIEODWRACALNYCH TRANSAKCJI

Transakcje kryptowalutowe są publiczne i nieodwracalne – raz zapisane w blockchainie pozostają dostępne na zawsze. To jednocześnie słabość sprawców i szansa dla organów ścigania: każdy ruch środków jest udokumentowany.

Ethereum, BNB Smart Chain, Base, Arbitrum – Sieć EVM

Większość oszustw inwestycyjnych operuje na tokenach ERC-20 lub BEP-20 w sieciach kompatybilnych z Ethereum Virtual Machine. Analiza Ethereum i sieci EVM rozpoczyna się od pobrania wszystkich transakcji wychodzących z portfela pokrzywdzonego, po czym środki są śledzone rekursywnie krok po kroku przez kolejne portfele odbiorcze – poziom po poziomie, zazwyczaj na głębokość 4–6 iteracji. Uzyskane wyniki filtruje się pod kątem znanych etykiet, takich jak giełdy kryptowalut (CEX, DEX), mixery czy mosty cross-chain. Celem tej analizy jest identyfikacja giełdy docelowej – podmiotu, który dysponuje możliwością zablokowania środków oraz ujawnienia danych KYC właściciela portfela. Po ustaleniu przepływów kierowane są wnioski o blokadę, zgodnie z procedurą kontaktową wskazaną przez daną giełdę.

INFRASTRUKTURA DOMENY OSZUSTWA – ANALIZA TECHNICZNA

Sieć Bitcoin – model UTXO

Bitcoin rządzi się odmiennymi zasadami niż sieci EVM – każda transakcja zużywa wcześniejsze wyjścia (UTXO) i tworzy nowe, co wymaga odrębnego podejścia analitycznego. Śledzenie przepływów opiera się tu na analizie tablic wejść (Vin) i wyjść (Vout) każdej transakcji, co pozwala odróżnić rzeczywistego odbiorcę od adresu reszty (change address) generowanego automatycznie przez portfel. Dodatkową komplikację stanowią portfele zbiorcze giełd (pooled wallets), które konsolidują środki wielu użytkowników na wspólnych adresach, utrudniając przypisanie konkretnych środków do konkretnej osoby. Podobny efekt wywołują transakcje batchingowe, polegające na łączeniu wielu wypłat w jedną transakcję

sieciową. Gdy sprawca decyduje się na przeniesienie środków między sieciami, konieczna staje się również analiza cross-chain obejmująca mosty międzyłańcuchowe, które nierzadko służą jako narzędzie utrudniające identyfikację dalszego przepływu aktywów.

Co można ustalić na podstawie analizy blockchain

Kluczową informacją, którą można uzyskać w toku analizy, jest adres portfela giełdowego, na który trafiły środki, a co za tym idzie – nazwa giełdy posiadającej dane KYC właściciela konta.

Istotne jest również ustalenie, czy środki zostały już wypłacone z giełdy. W przypadku gdy nadal się tam znajdują, istnieje realna szansa na ich blokadę.

Analiza pozwala także wykryć powiązania między różnymi sprawami – ten sam adres portfela może bowiem pojawiać się w wielu odrębnych postępowaniach, co umożliwia łączenie wątków i identyfikację powtarzających się podmiotów.

Wreszcie, możliwe jest odtworzenie łańcucha transferów prowadzących przez mixery lub zdecentralizowane giełdy, co stanowi charakterystyczny ślad profesjonalnego prania pieniędzy.

Kluczowa zasada: wniosek do giełdy kryptowalutowej musi zawierać konkretny adres portfela i hash transakcji – nie wystarczy sam opis zdarzenia. Giełda, otrzymując adres portfela i hash, może zidentyfikować konto użytkownika (UID), podjąć działania, takie jak blokada środków oraz udostępnienie danych KYC – w zależności od procedur i podstawy prawnej. Bez tych danych technicznych wniosek znacząco utrudnia lub uniemożliwia identyfikację transakcji.

producenci aplikacji, jak i dostawcy internetu mogą na wniosek organów ścigania ujawnić dane abonenta powiązanego z konkretnym adresem IP. Analogiczne informacje zawierają logi logowania na fałszywej platformie – o ile organy ścigania uzyskają dostęp do serwera, logi HTTP/S pozwalają odtworzyć adresy IP ofiar i sprawców wraz z dokładnymi znacznikami czasu. Geolokalizacja adresów IP umożliwi z kolei wstępną identyfikację kraju pochodzenia połączenia oraz dostawcy usług internetowych, co pozwala określić właściwą jurysdykcję dla dalszych wniosków prawnych. Gdy serwer platformy jest ukryty za usługą CDN, taką jak Cloudflare, konieczne jest uzyskanie od tego podmiotu rzeczywistego adresu IP serwera źródłowego w trybie przewidzianym przez odpowiednią procedurę prawną.

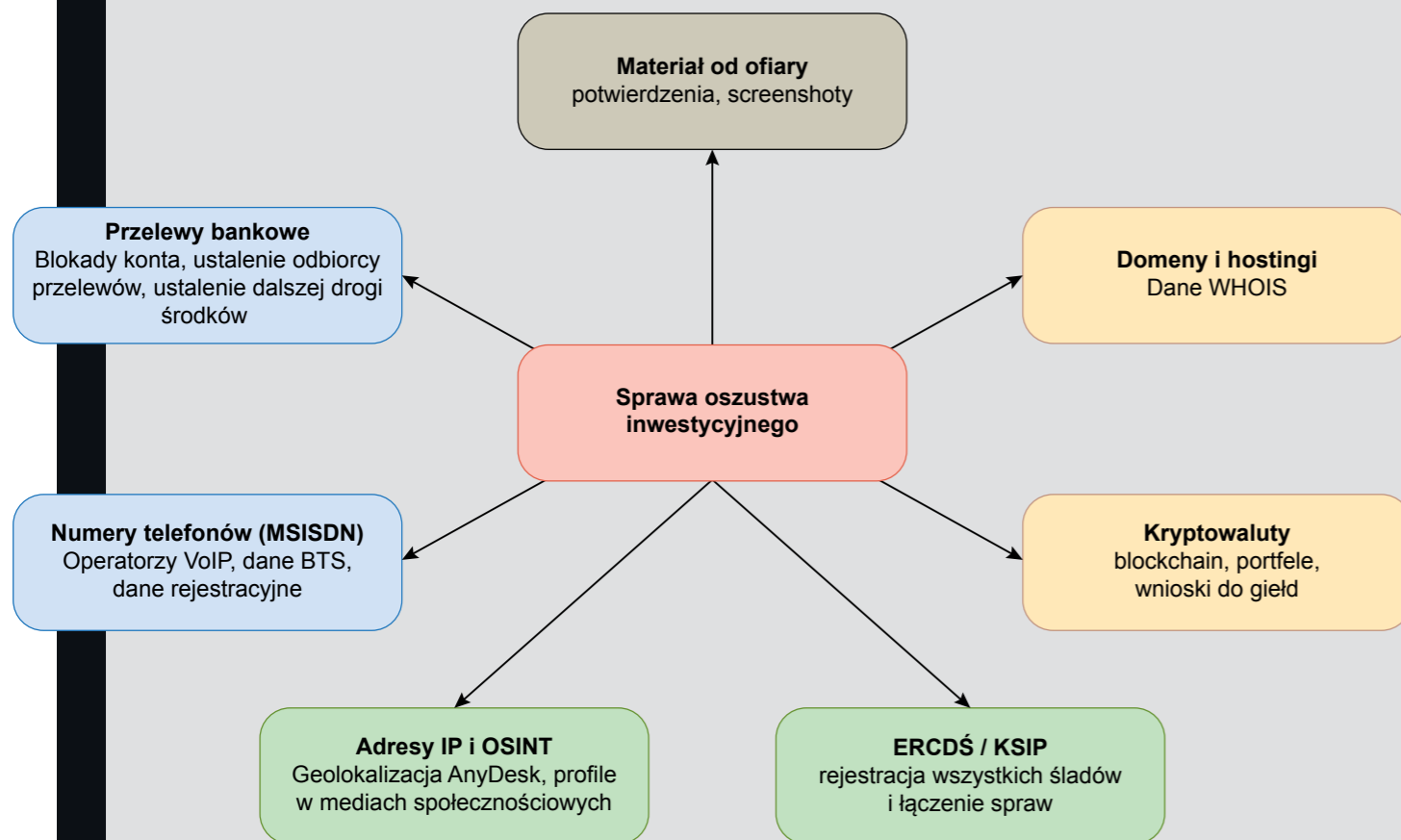
OSOBY I OSINT ŁĄCZENIE ŚLADÓW W TOŻSAMOŚĆ SPRAWCY

Uzupełnieniem technicznej analizy infrastruktury są informacje pozyskiwane z otwartych źródeł (OSINT). Konta w mediach społecznościowych powiązane z numerami telefonów lub adresami e-mail ujawnionymi w sprawie mogą bezpośrednio wskazywać na tożsamość sprawców lub ich współpracowników. Warte sprawdzenia są również dane rejestrowe spółek – fałszywe platformy nierzadko powiązane są z formalnie zarejestrowanymi podmiotami, których udziałowcy lub reprezentanci figurują w publicznie dostępnych rejestrach handlowych. Istotną rolę odgrywa także analiza powiązań między domenami: ten sam kontakt e-mail rejestratora lub ten sam serwer nazw może łączyć kilkanaście pozornie niezwiązanych platform, ujawniając wspólne zaplecze organizacyjne. Historyczne dane WHOIS pozwalają natomiast prześledzić aktywność rejestracyjną konkretnego właściciela na przestrzeni czasu – domeny zakładane przez tę samą osobę w różnych okresach są często identyfikowalne dzięki wspólnym danym kontaktowym sprzed ich zanonimizowania.

SYSTEM ERCDS DLACZEGO REJESTRACJA KAŻDEJ SPRAWY MA ZNACZENIE

Elektroniczny Rejestr Czynności Dochodzeniowo-Śledczych to narzędzie, które w sprawach seryjnych ma fundamentalne znaczenie. Prawidłowa rejestracja każdej sprawy – z uwzględnieniem:

MAPA ŚLADÓW CYFROWYCH KOMPLETNA SPRAWA OSZUSTWA INWESTYCYJNEGO

ADRESY IP I LOGI POŁĄCZEŃ GDZIE FIZYCZNIE BYŁ SPRAWCA

Adresy IP to jeden z najcenniejszych śladów w sprawach z wykorzystaniem zdalnego dostępu, takich jak TeamViewer czy AnyDesk, a także w sprawach, w których ofiara logowała się na fałszywą platformę. Istotnym źródłem danych śledczych są logi zdalnego pulpitu – oprogramowanie tego typu rejestruje adresy IP, czas połączenia oraz identyfikator sesji, a zarówno

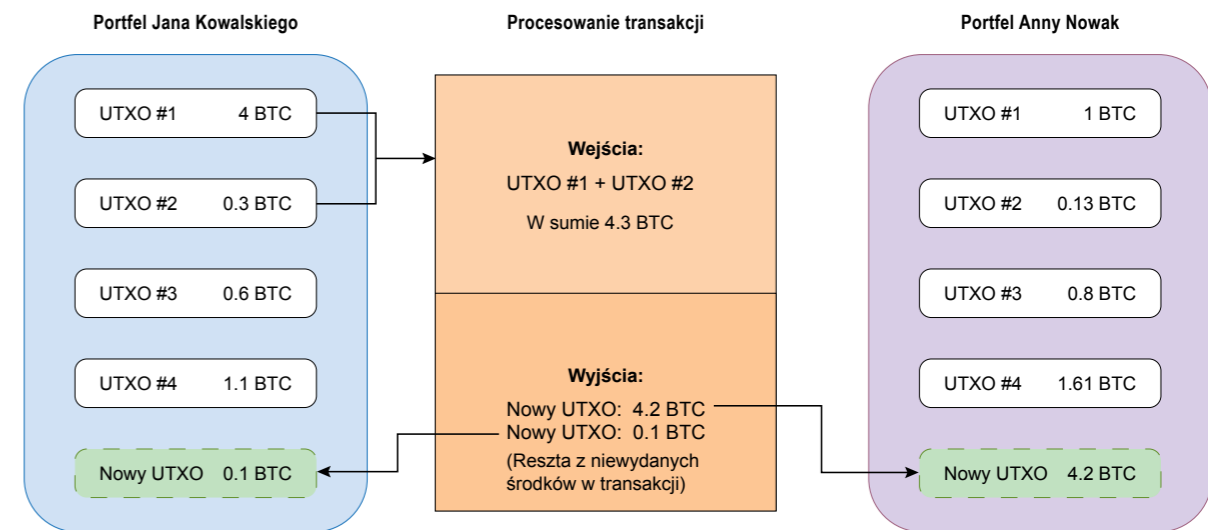
- nazwy domeny platformy oszustwa,
 - numerów telefonów sprawców,
 - numerów rachunków bankowych i adresów portfeli kryptowalutowych,
 - kanałów komunikacji: Telegram, WhatsApp, e-mail, GSM,
 - charakterystycznych cech modus operandi,
- umożliwia Policji identyfikację powiązań między sprawami prowadzonymi w różnych jednostkach na terenie całego kraju. Sprawca, który u jednej ofiary wyłudził 10 000 zł, mógł u innych wyłudzić wielokrotnie więcej. Brak rejestracji znacząco ogranicza możliwość powiązania spraw.

Każde prawidłowo zarejestrowane zawiadomienie – nawet na niewielką kwotę – może stać się kluczowym ogniwem łączącym dziesiątki spraw. To nie jest formalność. To realna szansa na kumulację zarzutów i skuteczne postępowanie zbiorcze.

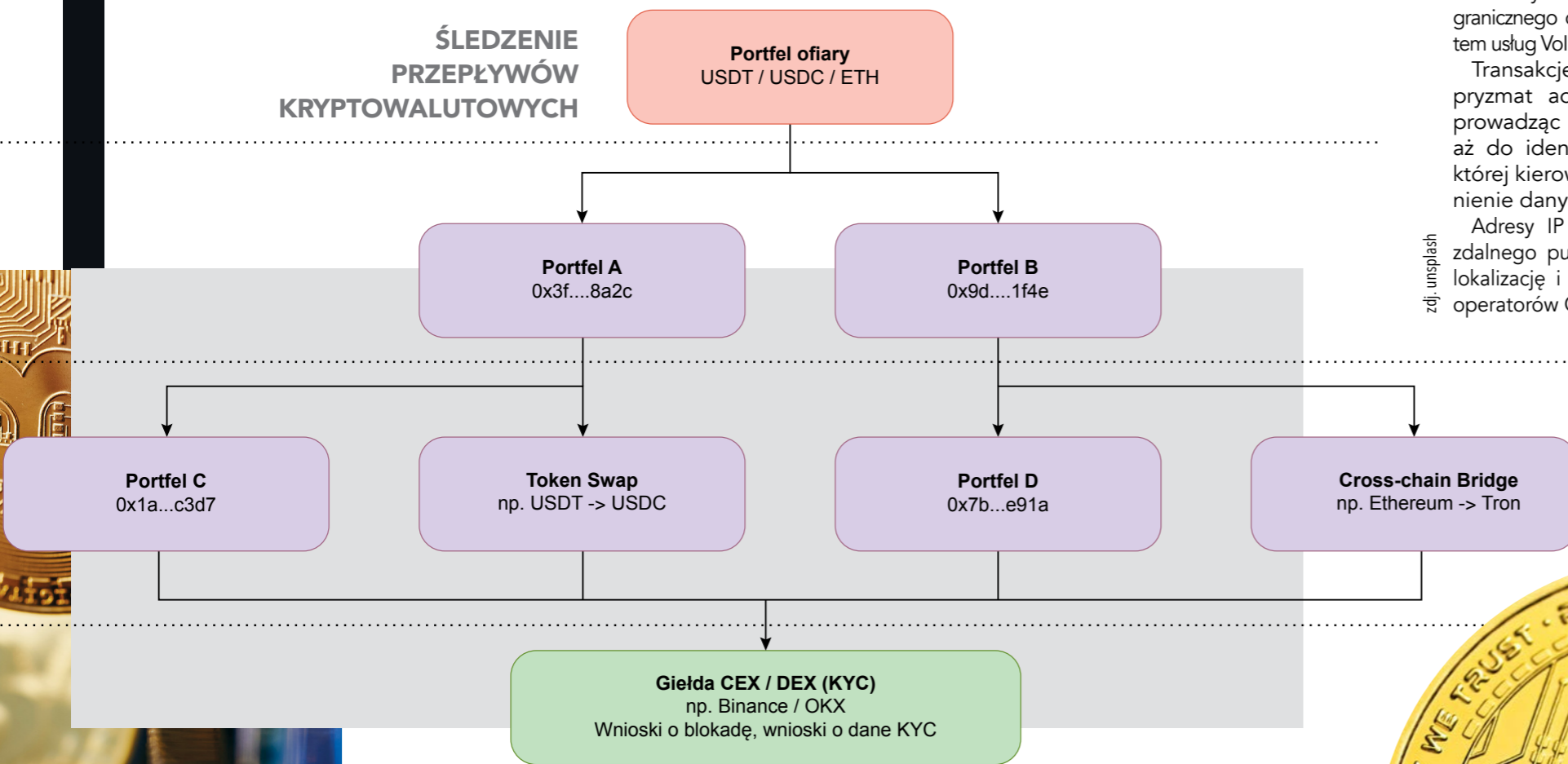
PODSUMOWANIE MAPA ŚLADÓW CYFROWYCH W JEDNEJ SPRAWIE

Sprawna analiza techniczna sprawy oszustwa kryptowalutowego lub inwestycyjnego wymaga równoległego prowadzenia działań na kilku płaszczyznach jednocześnie. W zakresie przelewów bankowych konieczna jest identyfikacja banku, złożenie wniosku o blokadę środków i uzyskanie danych posiadacza rachunku (a w przypadku podmiotów krypto – danych KYC) oraz weryfikacja w systemach KSIP i ERCDS.

Domeny internetowe wymagają sprawdzenia danych WHOIS, historycznych rekordów DNS, rejestratora i hostingu, a w przypadku ukrycia serwera za usługą CDN – uzyskania rzeczywistego adresu IP serwera źródłowego.

ŚLEDZENIE PRZEPLYWÓW KRYPTOWALUTOWYCH

Numerzy telefonów kierowane do krajowego lub zagranicznego operatora, wymagają weryfikacji pod kątem usług VoIP oraz złożenia wniosku o dane abonenta.

Transakcje kryptowalutowe analizuje się przez pryzmat adresu portfela i hasha transakcji, prowadząc rekursywne śledzenie przepływów aż do identyfikacji giełdy docelowej, wobec której kierowany jest wniosek o blokadę i ujawnienie danych KYC.

Adresy IP weryfikuje się na podstawie logów zdalnego pulpitu i logowań, uzupełniając o geolokalizację i wnioski do dostawców internetu lub operatorów CDN.

Równoległe prowadzone działania OSINT pozwalają ujawnić powiązania między podmiotami, danymi rejestrowymi i historią domen. Wszystkie zidentyfikowane elementy wskazujące na sprawcę i infrastrukturę przestępczą podlegają rejestracji w systemie ERCDS.

Żaden z tych elementów, rozpatrywany w izolacji może okazać się niewystarczający do skutecznego działania. Dopiero ich połączenie tworzy kompletny materiał dowodowy, który może prowadzić do postawienia zarzutów, wnioskowania o tymczasowe aresztowanie i realnie zwiększa szanse pokrzywdzonego na odzyskanie utraconych środków.

DAMIAN DEJEWSKI
biegły sądowy ds. oszustw inwestycyjnych, kryptowalutowych, analizy blockchain oraz informatyki śledczej, Safe Idea Kancelaria Prawno-Detektywistyczna oraz Polski Instytut Badań Oszustw Inwestycyjnych

MICHAŁ BIELAŃSKI
biegły sądowy ds. oszustw inwestycyjnych, kryptowalutowych, analizy blockchain oraz informatyki śledczej, Safe Idea Kancelaria Prawno-Detektywistyczna oraz Polski Instytut Badań Oszustw Inwestycyjnych

asp. DANIEL MACHCZYŃSKI
Komenda Powiatowa Policji w Kołobrzegu, biegły sądowy ds. kryptowalut i analizy blockchain

W KRÓLEWSKIEJ SCENERII WYŁONIONO

SuperDzielnicowego 2026

Wnętrza bajkowego Zamku w Mosznej po raz kolejny stały się miejscem wyjątkowego wydarzenia. Jedną z najbardziej rozpoznawalnych rezydencji w Polsce, słynąca z 99 wież i 365 pomieszczeń, gościła finałową galę ogólnopolskiego plebiscytu #SuperDzielnicowy 2026. Tegoroczna uroczystość miała szczególny charakter, ponieważ odbywała się w roku 100-lecia służby dzielnicowych w Polsce i zgromadziła funkcjonariuszy, samorządowców oraz przedstawicieli instytucji współpracujących z Policją z całego kraju.

Historyczne wnętrza zamku, położonego wśród rozległego parku, stworzyły wyjątkową oprawę dla wydarzenia, którego głównymi bohaterami byli policjanci pierwszego kontaktu – dzielnicowi. To właśnie oni każdego dnia budują relacje z mieszkańcami, rozwiązują lokalne problemy, prowadzą działania profilaktyczne i często jako pierwsi reagują na sygnały o zagrożeniach.

Od prawie stu lat dzielnicowi pozostają blisko lokalnych społeczności, wspierając mieszkańców, udzielając wskazówek oraz podejmując działania w odpowiedzi na zgłaszane trudności. Funkcja ta została oficjalnie ustanowiona 1 października 1926 r. na podstawie rozkazu nr 330 Komendanta Głównego Policji Państwowej. Od początku jej istotą było troszczenie się o bezpieczeństwo, ład oraz poczucie spokoju osób zamieszkujących powierzone rejony.

Ten jubileuszowy rok daje doskonałą możliwość docenienia ich codziennej służby. Od 16 lutego 2026 r. przez dwa kolejne miesiące można było oddawać głosy w internetowym plebiscycie #SuperDzielnicowy 2026. Jest to wspólna inicjatywa Komendy Głównej Policji, Telewizji Puls oraz ekipy serialu kryminalnego „Dzielnica strachu”. W tegorocznej edycji padł rekord pod względem ilości oddanych głosów, których było ponad 200 tysięcy.

Podczas gali, która odbywała się 2 czerwca, największe brawa wybrzmiały w momencie ogłoszenia zwycięzcy. Tytuł SuperDzielnicowego 2026 zdobył mł. asp. Krzysztof Kuczmera. Na co dzień pełni on służbę w Punkcie Przyjęć Dzielnicowych w Ujeździe, który podlega Posterunkowi Policji w Leśnicy Komendy Powiatowej Policji w Strzelcach Opolskich. Mł. asp. Krzysztof Kuczmera od lat znany jest ze swojej aktywności na rzecz lokalnej społeczności. Policjant, strażak ochotnik, społecznik i organizator licznych inicjatyw społecznych udowadnia, że współczesny dzielnicowy może być nie tylko funkcjonariuszem, ale także partnerem mieszkańców.

Tuż po zakończeniu gali laureat znalazł chwilę na rozmowę.

mł. asp. KRZYSZTOF KUCZMERA

Jak wyglądał początek Pana służby jako dzielnicowego?

Jestem funkcjonariuszem Policji od siedmiu lat. Zaczynałem w Wydziale Ruchu Drogowego w Gliwicach. W 2022 r. razem z Ochotniczą Strażą Pożarną współorganizowałem coroczny Charytatywny Bieg Śladami Zeflika. To ośmiokilometrowy bieg w mojej rodzinnej miejscowości Niezdrowice, podczas którego zbierane są środki na pomoc potrzebującym. Podszedłem wtedy do kierownika dzielnicowych, żeby po prostu z nim porozmawiać. Dowiedziałem się, że jeden z dzielnicowych będzie się przeniósł i w związku z tym będzie wolny etat w Ujeździe. Pomyślałem, że może warto spróbować. Dodatkowym atutem było to, że do pracy miałbym tylko trzy kilometry zamiast 30. Po trzech miesiącach od tego dnia byłem już dumnym dzielnicowym.

Poza Policją działa Pan również w Ochotniczych Strażach Pożarnych.

Tak. Jestem strażakiem ochotnikiem w Niezdrowicach i Łanach. Są to sąsiadujące jednostki, ale jedna administracyjnie jest w województwie ślą-

Jak rozpoczęła się droga do tytułu SuperDzielnicowego 2026?

O tym, że jestem nominowany, dowiedziałem się dopiero po pewnym czasie. Byłem trochę zaskoczony, ale jednocześnie zmotywowany i dumny. Kiedy otrzymałem tę informację, postanowiłem działać. Sam przygotowałem plakaty, rozwieszałem je w urzędach, instytucjach kultury i miejscowościach mojego rejonu. Pomogły mi również lokalne społeczności, strażacy ochotnicy i mieszkańcy.

To właśnie mieszkańcy okazali się kluczem do sukcesu?

Zdecydowanie tak. Otrzymywałem wiadomości od ludzi, którzy informowali mnie, że oddali na mnie głos. Były osoby, którym wcześniej wystawiałem mandaty za popełnione wykroczenia, a mimo to wspierały mnie w konkursie. To pokazuje, że jeśli człowiek rozmawia z ludźmi i traktuje ich z szacunkiem, to jest to doceniane.

skim, a druga w opolskim. Pod koniec maja tego roku trąba powietrzna przeszła przez miejscowość Balcarzowice. Tego dnia wracałem z Kędzierzyna, kiedy w OSP w Niezdrowicach ogłoszono alarm. Byłem już w Ujeździe kiedy dowiedziałem się, że koledzy z Niezdrowic już wyjechali. Alarm był też w Łanach, więc przejechałem te dwa kilometry i pojechałem z tamtejszą załogą. Najpierw jako strażak brałem udział w usuwaniu skutków tej wichury, a potem wróciłem na miejsce już jako dzielnicowy. Często zdarza się, że służba policyjna i działalność w OSP wzajemnie się uzupełniają. Najważniejsze jest pomaganie ludziom, niezależnie od munduru, który akurat mam na sobie.

Czy pełnienie służby zarówno jako strażak i jako dzielnicowy jest trudne?

Jest satysfakcjonujące. Wiadomo, że jak jestem na służbie w Policji to nie jadę na alarm ze strażą. Ale często się zdarza, że jak jest zdarzenie to dostaję również alarm jako dzielnicowy i w tej czy w tej roli zawsze jestem na miejscu.

Co jest najważniejsze w pracy dzielnicowego?

Rozmowa. Bardzo wiele konfliktów można rozwiązać po prostu siadając z ludźmi przy jednym biurku. Często okazuje się, że wystarczy spokojna rozmowa i problem znika. Umiejętność słuchania ze zrozumieniem również jest bezcenna. Mam bardzo dobry kontakt z mieszkańcami mojego rejonu. Tak na marginesie wspomniane wcześniej Balcarzowice, gdzie miał miejsce ten kataklizm są częścią naszego rejonu służbowego, razem z trzynastoma innymi miejscowościami. Zawsze jest z kim porozmawiać i kogo wesprzeć.

Z czego Pan jest szczególnie dumny jako dzielnicowy?

Z poziomu bezpieczeństwa w moim rejonie. Kiedy zacząłem tam służbę to już były zainstalowane kamery monitoringu. Z racji, że z wykształcenia jestem elektromechanikiem to postanowiłem ustawić cały system tak, by był jeszcze bardziej wydajny. Obecnie mamy około 60 kamer, a niedługo ma się pojawić kolejne 10. Każdą z nich ustawiałem tak, by jak najlepiej spełniała swoją rolę.

Służba jako dzielnicowy jest bardzo wymagająca, prawda?

Jak najbardziej. Jest dużo do zrobienia. Oprócz tego działałem jeszcze w Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, jestem w zespole interdyscyplinarnym, w Radzie Sołeckiej. Ponadto reprezentuję barwy piłkarskiego klubu LZS Zimna Wódka. Nadmieniam, że nazwa klubu wiąże się z nazwą miejscowości, która jest w moim rejonie.

Spodziewał się Pan zwycięstwa w plebiscyie, czy było to raczej zaskoczenie?

Bardzo liczyłem na dobry wynik. Spodziewałem się miejsca w pierwszej dziesiątce. Jestem zaskoczony i bardzo dumny ze zwycięstwa, zwłaszcza że głosowała rekordowa liczba ludzi. Chciałem podziękować za każdy oddany na mnie głos. Zobowiązuję się dołożyć wszelkich starań, by spełnić pokładane we mnie nadzieje i służyć mieszkańcom najlepiej jak potrafię. Gratuluję również innym laureatom. Sprawili, że konkurencja była bardzo duża.

Kiedy następna służba?

Pojutrze. Zrobię sobie jeden dzień wolnego.

Słowa laureata doskonale oddają ideę konkursu. Współczesny dzielnicowy nie jest jedynie funkcjonariuszem przyjmującym zgłoszenia. Jest obecny w życiu lokalnej społeczności, uczestniczy w jej codziennych sprawach i buduje relacje oparte na zaufaniu.

Aplauz, który rozległ się w sali zamkowej po ogłoszeniu wyników, był najlepszym dowodem na to, że tytuł SuperDzielnicowego 2026 trafił do osoby, która każdego dnia realizuje tę ideę w praktyce. W tym roku zwycięzca był jeden, ale historia mł. asp. Krzysztofa Kuczmy pokazuje, że za sukcesem każdego dzielnicowego stoją relacje z mieszkańcami, zaangażowanie i autentyczna chęć niesienia pomocy.

Tego dnia, poza emocjami związanymi z plebiscytem, dla gości zamku dostępne były jeszcze inne atrakcje. Od wczesnych godzin przedpołudniowych na terenie pięknego przyzaskowego parku trwał bowiem piknik, gdzie swoje stoiska miał Samodzielny Pododdział Prewencji Policji w Opolu, Samodzielny Pododdział Kontrterrorystyczny Policji w Opolu, Komenda Powiatowa Policji w Strzelcach Opolskich i Krapkowicach, Ogniwo Wodne z KPP w Nysie, Laboratorium Kryminalistyczne, Wydział Prewencji i Wydział Ruchu Drogowego z KWP w Opolu.

Wszyscy zainteresowani, a zwłaszcza najmłodsi, mogli porozmawiać z funkcjonariuszami o ich codziennej służbie, posłuchać różnych ciekawostek, przymierzyć sprzęt ochrony balistycznej, taki jak kamizelki kuloodporne i hełmy kevlarowe, wziąć do ręki broń, będącą na wyposażeniu Policji, w tym karabinki, strzelby gładkolufowe czy broń krótką. Można było zasiąść za sterami łodzi patrolowej, włączyć sygnały świetlne i dźwiękowe na motocyklu, zobaczyć z bliska policyjnego quada. Przewidziane były gry, zabawy i konkursy, które powodowały szczerze uśmiechy na twarzach odwiedzających.

Punktem kulminacyjnym pikniku, który cieszył się wielkim zainteresowaniem zgromadzonych były pokazy psów służbowych. Swoje możliwości prezentowały psy patrolowe i tropiące, ale gwiazdą pokazu był pies bojowy o imieniu Thor, pełniący na co dzień służbę u boku opolskich kontrterrorystów.

Podczas całego wydarzenia obecny był I zastępca Komendanta Głównego Policji nadinsp. Roman Kuster, który znalazł chwilę na rozmowę z każdym z obecnych na miejscu funkcjonariuszy, pozował do zdjęć z laureatami plebiscytu i uczestniczył w panelu dyskusyjnym.

Zarówno uczestnicy gali, organizatorzy pikniku, jak i obecni tego dnia goście zgodnie przyznają, że bawili się wyśmienicie i z niecierpliwością czekają na następną edycję. Po zakończeniu uroczystości wszyscy funkcjonariusze z uśmiechem wrócili do pełnienia swoich codziennych obowiązków, starając się by miano SuperPolicjanta nie charakteryzowało ich służby tylko raz w roku.

KAROL GRUDA

zdj. autor, KWP w Opolu

W PLEBISCYIE NAJWIĘCEJ GŁOSÓW OTRZYMAŁI:

miejsce I mł. asp. **Krzysztof KUCZMERA**

Posterunek Policji w Leśnicy
Komendy Powiatowej Policji
w Strzelcach Opolskich – Komenda
Wojewódzka Policji w Opolu

miejsce II asp. szt. **Tomasz GRYSZ**

Komenda Powiatowa Policji
w Iławie – Komenda
Wojewódzka Policji w Olsztynie

miejsce III st. post. **Marcin DREWNIOK**

Komenda Miejska
w Siemianowicach Śląskich
– Komenda Wojewódzka
Policji w Katowicach

miejsce IV sierż. **Kamil STOLARSKI**

Komenda Miejska Policji
w Rybniku – Komenda
Wojewódzka Policji w Katowicach

miejsce V mł. asp. **Justyna WORONOWICZ-MARZEC**

Posterunek Policji w Krynkach
Komendy Powiatowej Policji
w Sokółce – Komenda
Wojewódzka Policji
w Białymstoku

Więcej
dowiesz się,
skanując
QR kod

MAMY #SuperDzielnicowego 2026!

Komenda Główna Policji wraz z Telewizją Puls zakończyły już czwartą edycję plebiscytu na #SuperDzielnicowego w ramach kampanii społecznej #DzielnicaBEZstrachu. Celem kampanii jest nie tylko wyłonienie #SuperDzielnicowego, ale przede wszystkim zainteresowanie społeczeństwa problematyką bezpieczeństwa. Internauci, głosujący na #SuperDzielnicowego 2026, oddali po raz kolejny rekordową liczbę głosów – ponad 200 tysięcy, nominując blisko pięć tysięcy dzielnicowych.

Zwycięzcą tegorocznego plebiscytu został mł. asp. Krzysztof Kuczmera z Posterunku Policji w Leśnicy Komendy Powiatowej Policji w Strzelcach Opolskich w garnizonie opolskim.

Kampanię promowali Andrzej Młynarczyk (wspiera ją od samego początku), Jagoda Małyszek oraz Teresa Dzielska – aktorzy grający dzielnicowych w serialu kryminalnym „Dzielnica strachu”, który można oglądać na kanale Puls 2. Podsumowując tegoroczną edycję plebiscytu Dariusz Dąbski, Prezes Telewizji Puls powiedział:

– Telewizja Puls dostarcza pozytywną rozrywkę, inspirowa i wzmacnia więzi, co jest szczególnie ważne w obecnych czasach, pełnych chaosu i niepewności. Chcemy łączyć ponad podziałami nie tylko na antenie, ale również poza nią – a jednym z takich działań jest organizowany z Komendą Główną Policji plebiscyt na #SuperDzielnicowego i ogólnopolska kampania społeczna #DzielnicaBEZstrachu. Już czwarty rok z rzędu wspólnie promujemy wartościowe, odpowiedzialne postawy, bezpieczeństwo i poznajemy niezwykle historie dzielnicowych z całej Polski. Serdecznie gratuluję tegorocznemu zwycięzcy oraz wszystkim laureatom plebiscytu.

Natomiast I zastępca Komendanta Głównego Policji nadinsp. Roman Kuster podkreślił, że: – Polska Policja jest otwarta na wszystkich, którzy są gotowi do działań na rzecz naszego wspólnego bezpieczeństwa szczególnie w tak dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości. Stąd bardzo cenimy sobie współpracę z Telewizją Puls, która docierając do tak szerokiej rzeszy odbiorców umożliwia przekazywanie treści istotnych dla bezpieczeństwa. Tegoroczna edycja akcji i samego plebiscytu #SuperDzielnicowy ma wymiar szczególny, albowiem odbywa się w 100. rocznicę utworzenia stanowiska dzielnicowego w polskiej Policji.

Głosowanie na #SuperDzielnicowego 2026 trwało od 16 lutego do 16 kwietnia.

AGNIESZKA WINIARSKA - MILNIKIEL
mł. insp. ARKADIUSZ KOPCZYŃSKI

WYŚCIG Z CZASEM

XI Międzynarodowe Manewry Poszukiwawczo-Ratownicze „Nadzieja 2026” to dwa dni intensywnych działań Policji, WOT i wolontariuszy, których misją jest ratowanie ludzkiego życia i zdrowia. Ćwiczenia, jak co roku, zorganizowane były w przeddzień obchodów Międzynarodowego Dnia Dziecka Zaginionego. Tegoroczne manewry odbywały się 22–24 maja 2026 r. pod patronatem Kancelarii Prezydenta RP.

Ćwiczenia poszukiwawczo-ratownicze „Nadzieja 2026” tradycyjnie już miały miejsce w Ośrodku Szkolenia Poligonowego GROM w Czerwonym Borze, kompleksie leśnym na terenie województwa podlaskiego. Udział w nich wzięło łącznie około 300 osób z: Grupy Ratowniczej Nadzieja, I Podlaskiej Brygady Obrony Terytorialnej, Państwowej Straży Pożarnej, Ochotniczej Straży Pożarnej, Uniwersytetu Warszawskiego, Urzędu Miasta Łomża. Środowisko policyjne reprezentowali funkcjonariusze i pracownicy Policji z: KGP, KWP w Białymstoku, OPP w Białymstoku, KMP w Łomży, KPP w Zambrowie, garnizonu opolskiego i dolnośląskiego. Gośćmi byli funkcjonariusze policji litewskiej. Celem było sprawdzenie funkcjonowania systemu zarządzania kryzysowego oraz współpracy międzyinstytucjonalnej podczas prowadzenia działań poszukiwawczych osób zaginionych w warunkach ograniczonej infrastruktury i niepełnej informacji. Czynności poszukiwawcze realizowane były z wykorzystaniem aplikacji SIRON. Działania, prowadzone zgodnie z obowiązującymi procedurami, podzielone były na dwie fazy: sztabową i operacyjną.

Tegoroczny scenariusz manewrów zakładał sytuację, w której w wyniku pożaru ośrodka dla uchodźców przeprowadzono ewakuację mieszkańców i podczas weryfikacji listy ewakuowanych stwierdzono brak pięciu osób. Ćwiczenia w Czerwonym Borze koncentrowały się na wypracowaniu sprawnego współdziałania, koordynacji działań oraz praktycznym zastosowaniu nowoczesnych aplikacji i środków łączności. Ćwiczenia rozpoczęły się w piątek na terenie Łomży, a zakończyły

późnym wieczorem następnego dnia w kompleksie leśnym w rejonie Czerwonego Boru.

Organizatorzy zadbali o jak największy realizm podczas tych dwudniowych ćwiczeń poszukiwawczo-ratowniczych. Uczestnicy manewrów mieli do wykonania specjalne zadania, które miały przetestować ich sprawność oraz współpracę. Mając do wykorzystania ograniczone siły i środki musieli zmierzyć się z niewystarczającą liczbą zespołów medycznych, a tym samym zmuszeni zostali do podejmowania decyzji między kontynuacją poszukiwań a udzieleniem pomocy. Corocznie organizowane manewry pozwalają sprawdzić i ulepszyć procedury, które są kluczowe podczas realnych poszukiwań, gdzie o powodzeniu akcji decyduje każda minuta.

Po zakończeniu działań wszystkie odnalezione osoby zostały bezpiecznie ewakuowane do punktu medycznego. Ćwiczenia zakończyły się szczegółowym omówieniem przebiegu całej akcji. Analizowano zarówno skuteczność działań operacyjnych w terenie, jak i funkcjonowanie sztabu odpowiedzialnego za dowodzenie. Bardzo ważnym punktem była identyfikacja słabych punktów. Zarówno uczestnicy, jak i obserwatorzy wysoko ocenili współpracę służb w akcji poszukiwawczej.

25 maja obchodzimy Międzynarodowy Dzień Dziecka Zaginionego. Symbolem tego dnia jest kwiat niezapominajki. W tym dniu w całym kraju, na kolor niebieski podświetlone zostały budynki Policji, na znak włączenia się do akcji.

**Zespół Prasowy KWP w Białymstoku
oprac. IZABELA PAJDAŁA**

CELEBRYTA NA SŁUŻBIE

Zaczynał pracę w Policji W BLASKU FLESZY i przy powszechnym zainteresowaniu. JAK O CELEBRYCIE HUCZAŁ O NIM INTERNET. Zyskał fanów i przeciwników, głównie z powodu okoliczności, w jakich trafił do Policji. Ale gdy zainteresowanie opadło, wziął się do pracy i zgrabnie wszedł do grafiku służb, między Škody, Ople i Kie. Mimo że FORD MUSTANG GT w barwach policyjnych JEST JEDYNY W POLSCE, nie jest pojazdem pokazowym, lecz radiowozem oznakowanym codziennie wykorzystywanym w służbie.

We wrześniu 2025 r. Sąd Okręgowy w Ciechanowie orzekł przepadek samochodu w zawiązku z konfiskatą mienia kierowcy zatrzymanego z powodu kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości. Kierowca miał ponad dwa promile alkoholu w wydychanym powietrzu. Prokurator Rejonowy w Ciechanowie poparł wniosek o przekazanie auta na rzecz Komendy Głównej Policji. W marcu 2026 r. zaprezentowano Forda Mustanga GT w policyjnych barwach włączonego do floty radiowozów Wydziału Ruchu Drogowego KMP w Radomiu.

JEDEN Z WIELU

Aby sprawnie dbać o bezpieczeństwo ruchu drogowego policjanci muszą poruszać się radiowozami dorównującymi parametrami innym samochodom, a często je przewyższając. „Gazeta Policyjna” postanowiła sprawdzić, jak to jest pełnić służbę w samochodzie uznawanym za jedną z ikon motoryzacji oraz do czego policjanci radomskiej komendy wykorzystują nietypowy radiowóz. Podczas jednego z patroli po radomskich ulicach spotkaliśmy asp. szt. Grzegorza Owczarka i post. Justynę Rutkowską z Wydziału Ruchu Drogowego KMP w Radomiu, pełniących służbę w Fordzie Mustangu GT.

– Od kilku dni wiedzieliśmy, że mamy służbę w tym samochodzie, bo jest on zaplanowany w grafiku służb razem z innymi naszymi radiowozami – mówi asp. szt. Grzegorz Owczarek. – Mimo że nie wygląda jak typowy radiowóz, to my traktujemy go na równi z innymi, z tą różnicą, że jest mocniejszy i zwraca na siebie uwagę.

Radomski mustang z ośmiocylindrowym silnikiem i mocą ponad 450 KM jest bezsprzecznie jednym z najsilniejszych radiowozów w Policji, ale nie jest traktowany jak wóz pościgowy, lecz wykorzystywany do każdego z zadań stojących przed policjantami Ruchu Drogowego. Przed wyjechaniem w rejon służbowy, podczas odprawy, policjanci otrzymali zadania na dzisiaj. Następnie sprawdzili stan techniczny radiowozu i wyjechali na ulice Radomia jednym z najbardziej rozpoznawalnych samochodów na świecie.

– Najczęstszymi zadaniami są statyczne kontrole prędkości i sprawdzenia stanu trzeźwości kierujących, ale w ramach służby realizujemy też interwencje związane z obsługą kolizji lub wypadków drogowych. Radiowóz jest wyposażony w urządzenia niezbędne do każdego ze zdarzeń – tłumaczy post. Justyna Rutkowska.

CODZIENNA SŁUŻBA

Pierwszym zadaniem dzisiejszej służby było sprawdzenie stanu trzeźwości kierowców przewożących ludzi „na aplikację” przy dworcu kolejowym w Radomiu. To ważne zadanie poprawiające bezpieczeństwo pasażerów i innych uczestników ruchu drogowego. Pojawienie się policjantów w tym ruchliwym miejscu nie było zaskoczeniem, ale mustang zwrócił uwagę i uchwycono go na kilku zdjęciach dyskretnie zrobionych telefonami komórkowymi. Czasami przy dworcu kolejowym spotykają się miłośnicy tuningu samochodowego.

– Sprawdzamy też pojazdy odnośnie modyfikacji technicznych z pomiarem natężenia dźwięku włącznie. Mamy w radiowozie odpowiednie urządzenie – dodaje asp. szt. Owczarek.

– Patrolujemy wskazany rejon służbowy o różnych porach i każdym radiowozem. Weryfikujemy też miejsca wskazane przez społeczeństwo

jako niebezpieczne za pośrednictwem Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa – uzupełnia post. Rutkowska.

Kolejnym punktem tego dnia była, oddalona o cztery kilometry od dworca, ul. Warszawska. Policjanci ustawili Mustanga GT w wyznaczonym na odprawie miejscu i wyjęli z bagażnika laserowy miernik prędkości. Droga dwujezdniowa po dwa pasy ruchu w każdym kierunku rozdzielone pasem zieleni. Wydawałoby się, że ograniczenie prędkości na tym długim prostym odcinku jest wyższe, ale obowiązuje 50 km/h, bo to obszar zabudowany i są przejścia dla pieszych, ścieżka rowerowa. Poza pomiarem prędkości policjanci zwracają uwagę na inne wykroczenia, jak korzystanie podczas jazdy z telefonu wymagającego trzymania słuchawki lub mikrofonu w ręku, niekorzystanie z pasów bezpieczeństwa oraz wykroczenia popełniane wobec pieszych, jak nieustąpienie pierwszeństwa na przejściu dla pieszych. I w tym miejscu intrygujący radiowóz przyciąga uwagę bardziej niż policjanci.

– Ludzie często są zaciekawieni naszym mustangiem. Bywa, że zawracają, zatrzymują się i proszą o zrobienie zdjęcia z wyjątkowym radiowozem. Także podczas kontroli często bardziej interesują się samochodem niż powodem dla którego ich zatrzymaliśmy – uśmiecha się post. Rutkowska.

– To auto najlepiej spisuje się w dynamicznych akcjach, gdzie można wykorzystywać jego moc i przyspieszenie. To najlepszy atut w pełnieniu służby w mustangu. Np. przy zgłoszeniu o nietrzeźwym kierującym, tym radiowozem bardzo szybko potrafimy dotrzeć na miejsce, zanim kierujący zmieni kierunek poruszania się – mówi asp. szt. Owczarek.

PRĘDKOŚĆ I SIŁA

Według wskazań producenta ten model przyspiesza do setki w mniej niż cztery i pół sekundy, a jego pięciolitrowy silnik potrafi rozpędzić ważące ponad 1700 kg auto do maksymalnie 250 kilometrów na godzinę. W połączeniu z tylnym napędem kierowca musi umieć zapanować nad możliwościami samochodu. W WRD KMP w Radomiu do prowadzenia policyjnego mustanga zostało przydzielonych czterech funkcjonariuszy.

– Zostaliśmy przeszkoleni na torze do prowadzenia mustanga. Ćwiczyliśmy panowanie nad pojazdem w symulacjach różnych warunków, jakie możemy spotkać na drodze i poznaliśmy nasze reakcje na te sytuacje. Dla mnie ważniejsze jest przyspieszenie niż prędkość maksymalna, bo ono sprawdza się bardziej podczas miejskiej służby – wskazuje asp. szt. Owczarek.

Większość publikacji dotyczących policyjnego mustanga skupia się na mocy silnika czy sportowym charakterze wozu, ale ważne jest, aby służba była bezpieczna, a parametry techniczne wykorzystywane adekwatnie do potrzeb. Dlatego należy wymienić systemy auta dbające o bezpieczeństwo policjantów na służbie. W panowaniu nad mocą pomagają tryby jazdy, którymi można zmieniać nastawy silnika, skrzyni biegów i zawieszenia, aby bezpiecznie jechać po mokrej, oblodzonej czy suchej nawierzchni. Ford Mustang z rocznika 2018 oferuje sześć trybów jazdy: Normal, Sport/Sport+, Track [jazda wyczynowa na

zamkniętych torach], Śnieg/Mokra nawierzchnia, Drag Strip [maksymalne przyspieszenie na prostej] oraz MyMode, czyli dostosowanie do własnych preferencji. Auto jest wyposażone w asystenta pasa ruchu, funkcję ochrony przed kolizjami z detekcją pieszych (Pre-Collision Assist), adaptacyjny tempomat, BLIS z Cross-Traffic Alert, czyli wykrywa pojazdy w martwym polu lusterek oraz ostrzega o ruchu poprzecznym podczas wyjeżdżania tyłem z miejsca parkingowego. Oczywiście są też bardziej standardowe systemy jak ABS i ESC dbające o stabilność, przyczepność i trakcję podczas dynamicznej jazdy. Mimo wielu systemów samochód nie sprawdzi się na każdej drodze. Bardziej jest przeznaczony na szosę, a niewielki prześwit ma za zadanie utrzymywać stabilność w szybszej jeździe, a nie umożliwiać poruszanie się polnymi drogami czy leśnymi duktami. Za to jego rozpoznawalność bardzo pomaga w pracy profilaktycznej.

PROFILAKTYKA

Mimo dość krótkiej służby w Policji mustang wspiera policjantów w różnych działaniach, zarówno promujących, jak i profilaktycznych. Poza imprezami masowymi jak festyny, mecze czy targi, jego obecność w formacji ma też przekaz piętnujący negatywne zachowania na drodze, szczególnie jeśli chodzi o prowadzenie pojazdów pod wpływem alkoholu. W 2025 r. policjanci ruchu drogowego w garnizonie mazowieckim zatrzymali 3547 kierujących pod wpływem alkoholu. A od czasu wprowadzenia przepisów o obowiązkowej konfiskacie pojazdów, czyli od marca 2024 r. do końca zeszłego roku na terenie podległym KWP z s. w Radomiu policjanci tymczasowo zajęli 1275 pojazdów. Niemniej przekaz w sieci skupił się właśnie na mustangu i to jest największą siłą, że teraz auto pracuje w dobrej sprawie, pomagając w przeciwdziałaniu niebezpiecznym zachowaniom i poprawie bezpieczeństwa na polskich drogach.

KRZYSZTOF CHRZANOWSKI

Do policjantów ruchu drogowego polskiej Policji trafiają nowe laserowe mierniki prędkości z rejestracją obrazu. Jest to skuteczne narzędzie wspierające ochronę bezpieczeństwa ruchu drogowego. Zakup realizowany przez Komendę Główną Policji to 600 egzemplarzy urządzenia o nazwie LTI 20/20 TruCam II wraz z instruktażem dla 1200 policjantów.

zdj. autor

NOWOCZESNE MIERNIKI PRĘDKOŚCI

Przedsiewzięcie realizowane jest w ramach projektu pod nazwą „Pomagamy i chronimy – ręczne mierniki prędkości z rejestracją obrazu w kontroli ruchu drogowego oraz dodatkowe szkolenie z zakresu bezpieczeństwa ruchu drogowego”, współfinansowanego przez Unię Europejską ze środków Programu Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko 2021–2027 (FEnIKS).

Urządzenia LTI 20/20 TruCam II to nowoczesne mierniki prędkości łączące w sobie funkcję wideokamery, aparatu i laserowego miernika prędkości. Posiadają wiele trybów rejestrowania pomiaru, np. tryb tylnej tablicy rejestracyjnej (do namierzenia motocykla lub innego pojazdu nieposiadającego przedniej tablicy rejestracyjnej) czy tryb wideo, w którym przyrząd rejestruje tylko materiał wideo bez pomiaru prędkości. Możliwe jest więc nie tylko udokumentowanie prędkości pojazdu z dużej odległości, ale też ujawnianie innych wykroczeń, takich jak niezapięte pasy bezpieczeństwa czy przejazd na czerwonym świetle. Duża rozdzielczość nagrań, spora pojemność danych czy ekran dotykowy to kolejne cechy tego narzędzia.

Kom. Tomasz Fituch, p.o. naczelnika Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Miejskiej Policji w Radomiu, która otrzymała mierniki prędkości w ramach projektu, wysoko ocenia możliwości urządzeń i ich przydatność w służbie.

– Dzięki nowoczesnym miernikom prędkości TruCam II nasza praca jest zdecydowanie łatwiejsza. Urządzenia te posiadają wiele trybów pracy, które poszerzają ich możliwości w stosunku do urządzeń poprzedniej generacji. Szybszy procesor pozwala na szybszą analizę pomiaru, TruCam II oferuje lepszą rozdzielczość wykonanych zdjęć i plików video, co umożliwia łatwiejszą identyfikację pojazdu z większej odległości i stanowi niezłomny dowód popełnienia wykroczenia w ewentualnym, późniejszym postępowaniu przed sądem. Urządzenia TruCam II umożliwiają pomiar odległości między pojazdami, mają jaśniejszy ekran dotykowy, co poprawia komfort pracy policjantów w trudnych warunkach oświetleniowych, charakteryzując się wyższą stabilnością pomiaru.

Pod koniec 2025 r. przeprowadzono pierwszy cykl instruktaży dla policjantów ruchu drogowego z zakresu obsługi laserowych mierników prędkości z rejestracją obrazu i dostarczono pierwszą partię przyrządów kontrolno-pomiarowych. Kolejne dostawy oraz instruktaż będą realizowane do czerwca 2026 r. Łączny koszt projektu to 28 750 000,00 zł, z czego 23 148 336,24 zł to dofinansowanie z Funduszy Europejskich.

oprac. KRZYSZTOF CHRZANOWSKI

zdj. Krzysztof Chrzanowski, Izabela Pajdała

TAM, GDZIE RZĄDZI ŻYWIÓŁ POLICYJNI LOTNICY NA SZKOLENIU HUET

SILNE FALE, NIEMAL ZEROWA WIDOCZNOŚĆ,
KABINA ŚMIGŁOWCA POD WODĄ I SEKUNDY
NA PODJĘCIE DECYZJI. W TAKICH WARUNKACH
SZKOLILI SIĘ POLICYJNI LOTNICY
PODCZAS SPECJALISTYCZNYCH KURSÓW
BEZPIECZEŃSTWA
MORSKIEGO I EWAKUACJI
PODWODNEJ HUET.

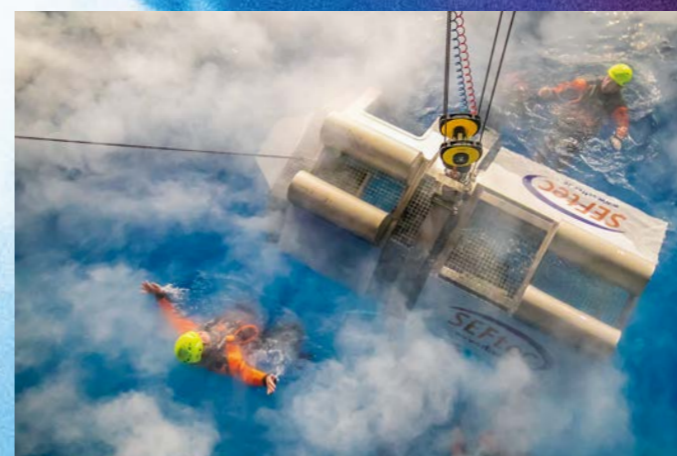
Ćwiczenia prowadzone były w Akademickim Centrum Szkoleniowym MUSTC Politechniki Morskiej w Szczecinie. Tego typu szkolenia należą do najbardziej wymagających, z jakimi mogą zmierzyć się piloci i mechanicy pokładowi.

TRENING, KTÓRY SPRAWDZA SZYBKOŚĆ REAKCJI
W tym roku odbyły się dwa szkolenia, w których uczestniczyło łącznie siedmiu lotników z Zarządu Lotnictwa Policji GSP KGP oraz funkcjonariusz Sekcji Lotnictwa KWP we Wrocławiu. Ich celem było zdobycie lub odświeżenie uprawnień z zakresu bezpieczeństwa morskiego i ratownictwa wodnego.

Szkolenia ITR, czyli Indywidualne Techniki Ratunkowe, przygotowują do przetrwania w wodzie i działania w sytuacjach awaryjnych na morzu. Z kolei kursy HUET (Helicopter Underwater Escape Training) uczą procedur ewakuacji po awaryjnym wodowaniu śmigłowca. To właśnie podczas tych ćwiczeń uczestnicy musieli się zmierzyć z sytuacjami, które w realnych warunkach oznaczają walkę o życie.

KABINA POD WODĄ I ODWRÓCONA TRATWA

Wszystkie ćwiczone podczas szkolenia elementy wymagały od uczestników pełnego skupienia. Kursanci skakali do wody z wysokości czterech metrów, następnie musieli dopłynąć do tratwy ratunkowej leżącej do góry dnem, postawić ją we właściwej pozycji i bezpiecznie zająć miejsca w jej środku.

Potem rozpoczynał się kolejny etap. Sprawdzenie stanu załogi, ocena, czy ktoś został ranny, przygotowanie do ewakuacji i wezwanie pomocy. W odpowiednim momencie należało też odpalić flarę sygnalizacyjną i przygotować rozbitków do podjęcia ich przez śmigłowiec ratowniczy.

Największe emocje towarzyszyły jednak treningowi samoratownia z tonącą kabiną śmigłowca. W specjalnym symulatorze uczestnicy ćwiczyli wydostawanie się spod wody z odwróconej i zamkniętej maszyny. W warunkach ograniczonej widoczności z powodu mgły, przy dużym hałasie i symulacji sztormu, każda czynność musiała zostać wykonana dokładnie i bez wahania.

REALIZM, KTÓRY ROBI WRAŻENIE

Ćwiczenia odbywały się w nowoczesnym Centrum Szkoleniowym Offshore MUSTC Politechniki Morskiej w Szczecinie. To jeden z najbardziej zaawansowanych obiektów tego typu w Polsce.

Basen szkoleniowy wyposażony jest m.in. w generator fal, system nagłośnienia imitujący sztorm, lampy stroboskopowe oraz urządzenia wytwarzające mgłę. Dzięki temu możliwe jest odtworzenie warunków sztormu i niemal zerowej widoczności. Do dyspozycji kursantów są także tratwy ratunkowe, łodzie ratownicze oraz specjali-

styczny żurawik z zatapianą kabiną śmigłowca wykorzystywaną podczas treningów HUET.

Realizm tych ćwiczeń sprawia, że uczestnicy nie uczą się wyłącznie procedur. Trenują również działanie pod ogromną presją, kontrolowanie emocji i podejmowanie decyzji w sytuacji skrajnego stresu.

GOTOWI NA SYTUACJE, KTÓRYCH NIKT NIE CHCE DOŚWIADCZYĆ

W szkoleniu uczestniczyli piloci oraz mechanicy pokładowi policyjnego lotnictwa. Tego rodzaju kursy pozwalają utrzymywać najwyższy poziom przygotowania do działań prowadzonych nad wodą i w trudnych warunkach atmosferycznych. - W lotnictwie nie ma miejsca na improwizację, szczególnie wtedy, gdy człowiek trafia do wody i działa pod ogromną presją czasu i stresu. Tego typu szkolenia budują nie tylko umiejętności, ale też zaufanie do własnych reakcji i do całej załogi. To właśnie takie doświadczenia, przećwiczone w kontrolowanych warunkach podczas szkoleń, mogą mieć ogromne znaczenie np. podczas działań gaśniczych, kiedy śmigłowcem pobieramy wodę z akwenów. W przypadku przymusowego wodowania załoga musi dokładnie wiedzieć, jak się zachować i jak bezpiecznie opuścić maszynę - mówi naczelnik ZLP GSP KGP insp. Robert Sitek.

zdj. Jacek Herok

AGNIESZKA WŁODARSKA
BKS KGP

NA CZAS I MYŚLENIE

Druga edycja specjalistycznego szkolenia służby kryminalnej i prewencyjnej w zakresie działań poszukiwawczo-pościgowych z użyciem psów i koni służbowych miała miejsce na terenie Podlasia od 10 do 15 maja 2026 r. Praktyczne warsztaty odbywały się jako kolejne szkolenie międzynarodowego projektu „TROPIK-9, Taktyka, Rozpoznanie, Ochrona, Poszukiwanie, Identyfikacja, Kształcenie” realizowanego dzięki Funduszom Unijnym w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego na lata 2021–2027

Poszukiwanie osób zaginionych czy ukrywających się to sytuacje określone jako kryzysowe, gdzie czas nie jest sprzymierzeńcem. Wymagają bowiem dużego nakładu sił, znakomitej koordynacji służb i jednocześnie zapewnienia bezpieczeństwa. Ale też niezłej kondycji w wielokilometrowym przemierzaniu trudnych terenów, znajomości technicznej obsługi urządzeń wykorzystywanych do łączności i poszukiwań, cierpliwości, elastyczności w dostosowywaniu się do zmieniających się warunków i decyzji, wiedzy i doświadczenia. Ta intensywność działań, która dominuje w sprawach osób zaginionych i poszukiwanych, musi iść w parze z myśleniem i przewidywaniem możliwych scenariuszy. Na to uczulali wszystkich uczestników eksperci z Wydziału Poszukiwań i Identyfikacji Osób Biura Kryminalnego Komendy Głównej Policji, dzieląc się swoim olbrzymim doświadczeniem w tym zakresie.

W drugiej edycji szkolenia swoje umiejętności z zakresu taktyki poszukiwań, ścigania, współpracy i udzielania pierwszej pomocy doskonaliło kilkudziesięciu funkcjonariuszy z całej Polski. W tej edycji szkolenia uczestniczyli również żołnierze Wojskowej Akademii Technicznej.

Trening w dużym masywie leśnym prowadzony był z elementami praktycznego działania z wykorzystaniem pozoracji. Ćwiczenia współdziałania w pościgu i poszukiwaniach, które odbywały się na Podlasiu, to specjalistyczne manewry wykorzystujące, oprócz metodyki poszukiwań i pościgu, konie i psy służbowe oraz nowoczesne technologie. Harmonogram zajęć praktycznych był wypełniony po brzegi i bardzo dynamiczny. Uczestnicy mogli przekonać się,

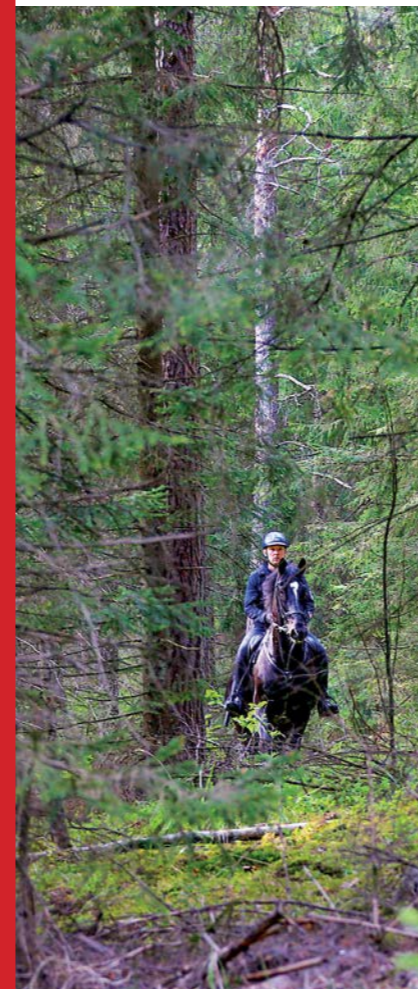
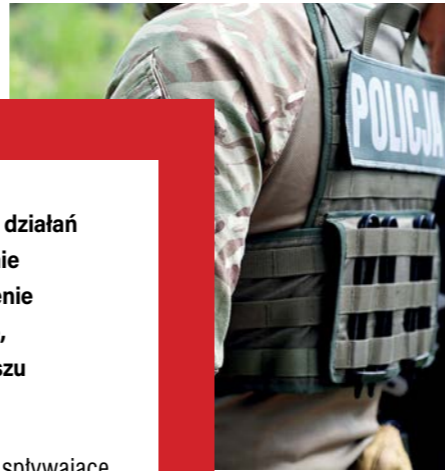
jak różne komunikaty i informacje spływające do poszukiwaczy nie wykluczają się, a wręcz łączą, mimo że początkowo trudno je ze sobą powiązać. Finalnie, im dłużej trwała oblawa, tym więcej informacji było do zweryfikowania. Pościg za niebezpiecznymi, uzbrojonymi przestępcami prowadzony był wielotorowo, tak by sprawcy nie mieli szans na skuteczną ucieczkę. Do ich zatrzymania wykorzystano konie służbowe i grupy realizacyjne. Zatrzymanie sprawców przebiegło bez większych przeszkód, było skuteczne, szybkie i powodowało ograniczenie zagrożeń bezpieczeństwa dla pozostałych osób. Uczestnicy szkolenia ćwiczyli również poszukiwanie i bezpieczne sprowadzenie do rodziców zaginionego dziecka w spektrum autyzmu.

Bardzo ważnymi dla funkcjonariuszy, szczególnie przewodników psów służbowych do wyszukiwania zapachów zwiłok ludzkich, były specjalistyczne warsztaty antropologiczne z dr n. med. i n. o zdr. Agatą Thannhäuser z Katedry Medycyny Sądowej Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu. Metodyka poszukiwania zwiłok i szczątków ludzkich oraz odróżniania ich od szczątków zwierzęcych są w policyjnej praktyce niestety często kluczowe. Uzupełnienie tego zakresu wiedzy od „praktyka” łączącego wiedzę anatomiczną i antropologiczną z metodyką badań poszukiwawczych, była dla funkcjonariuszy na tyle ważna, że poprosili na koniec o dodatkowy wykład.

W kolejnych odsłonach kursów poznamy ludzi prowadzących szkolenie, ponieważ ich wiedza i umiejętności budowania zespołu, mocno przekłada się (w każdej rzeczywistej akcji) na efektywny finał poszukiwań.

IZABELA PAJDAŁA

zdj. autor

WĘCHOWI TROPICIELE

W dniach 17-22 maja 2026 r., kolejny raz na terenie garnizonu podlaskiego, Komenda Główna Policji w ramach projektu „TROPIK-9, Taktyka, Rozpoznanie, Ochrona, Poszukiwanie, Identyfikacja, Kształcenie” zorganizowała drugą edycję szkolenia dla przewodników i psów służbowych z zakresu wyszukiwania zapachów materiałów wybuchowych oraz wyszukiwania narkotyków.

Tym razem udział w nim wzięło 55 uczestników wraz ze swoimi czworonożnymi podopiecznymi z jednostek Policji z całego kraju, a także z Krajowej Administracji Skarbowej, Sił Zbrojnych

i Służby Więziennej. Byli też z nami przedstawiciele policji z Litwy i Łotwy. TROPIK-9 to przedsięwzięcie międzynarodowe, w którym wspólnie podnosimy sprawność użytkową duetu przewodnik i pies służbowy. Przewodnicy wraz z psami mieli okazję podnosić swoje umiejętności pod okiem instruktorów z międzynarodowymi kwalifikacjami w dziedzinie szkolenia psów. Organizację przedsięwzięcia powierzono firmie „K9 Thorn Ewelina Deputat”, która zapewniła kompleksową usługę szkoleniową. Wśród nich znaleźli się: Jagna Gill, Katarzyna Putynkowska, Robert Kopyto, Piotr Śliwa, Wojciech Styczewski oraz Łukasz Majkut – osoby znane w świecie kynologicznym, cieszące się dużym szacunkiem. Z ich ogromnej wiedzy z zakresu nowoczesnych metod szkolenia psów mogli skorzystać instruktorzy z Zakładu Kynologii Policyjnej w Sułkowicach Centrum Szkolenia Policji w Legionowie.

Dzięki uprzejmości MOSIR Michałowo, Szkoły Podstawowej w Gródku, OHP w Wasilkowie, Nadleśnictwu Wality oraz przede wszystkim CKB „Rozłogi” ćwiczenia mogły odbywać się jednocześnie w sześciu grupach w zróżnicowanych obiektach i warunkach, z wykorzystaniem wielu czynników rozpraszających. Wszystko po to, aby doskonalić pracę węchową psów oraz, aby mieć pewność, że w codziennej służbie potrafią wyodrębnić spośród wielu innych ten jeden „zakazany” przepisami prawa zapach.

To również pierwszy projekt, w którym łączy się praca pionów prewencji, kryminalnego oraz kontrterrorystycznego. A wszystko to we wspólnym celu przeciwdziałania przestępczości zorganizowanej, a także przeciwdziałania zagrożeniom terrorystycznym oraz usprawnienia adekwatnego reagowania w odniesieniu do zagrożeń bezpieczeństwa powstałych z uwagi na zwiększony napływ grup przestępczych, przemyt broni, narkotyków i materiałów wybuchowych. TROPIK-9 realizowany jest w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego na lata 2021–2027.

Kolejne szkolenia w ramach TROPIK-9 na terenie garnizonu podlaskiego, zostaną przeprowadzone już w czerwcu.

zdj. KWP w Białymstoku

Zespół Prasowy K W P w Białymstoku
oprac. I Z A B E L A P A J D A Ł A

V OGÓLNOPOLSKIE ZAWODY POLICYJNYCH PATROLI ROWEROWYCH

Na terenie powiatu grajewskiego zakończyły się dwudniowe V Ogólnopolskie Zawody Policyjnych Patroli Rowerowych, odbywające się 28–29 maja br. pod honorowym patronatem Komendanta Głównego Policji gen. insp. Marka Boronia oraz Marszałka Województwa Podlaskiego Łukasza Prokoryma. W rywalizacji o tytuł najlepszego „policyjnego patrolu rowerowego 2026 roku” udział wzięło 17 dwuosobowych patroli reprezentujących wszystkie garnizony Policji w Polsce. Zwycięstwo wywalczył patrol rowerowy z garnizonu podlaskiego.

zdj. asp. Agnieszka Skwierczyńska, mł. asp. Konrad Karwacki

Uroczystego zakończenia zawodów oraz wręczenia nagród finalistom dokonali I zastępca Komendanta Głównego Policji nadinsp. Roman Kuster, komendant wojewódzkiej Policji w Białymstoku nadinsp. Kamil Borkowski oraz dyrektor Biura Prewencji Komendy Głównej Policji insp. Robert Kumor.

Organizatorem przedsięwzięcia była Komenda Wojewódzka Policji w Białymstoku przy współudziale Biura Prewencji Komendy Głównej Policji oraz Akademii Policji w Szczytnie. Partnerami przedsięwzięcia był Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego oraz Starostwo Powiatowe w Grajewie, Urząd Miasta w Grajewie oraz w Szczuczynie, jak również Urząd Gminy Grajewo, Radziłów i Wąsosz.

Nad prawidłowym przebiegiem zawodów czuwał sędzia główny – naczelnik Wydziału Prewencji Biura Prewencji Komendy Głównej Policji mł. insp. Piotr Lubaszko. W ramach rywalizacji rozegrano cztery konkurencje sprawdzające zarówno wiedzę teoretyczną, jak i praktyczne umiejętności funkcjonariuszy. Policjanci musieli wykazać się wiedzą z zakresu służby prewencyjnej, znajomością zasad udzielania pierwszej pomocy, sprawnością podczas pokonywania ponad 30-kilometrowej trasy rowerowej oraz umiejętnościami strzeleckimi z wykorzystaniem FX.

Podczas zawodów prowadzono klasyfikację indywidualną oraz generalną. Na najlepszych uczestników czekały puchary i nagrody ufundowane przez Ko-

mandanta Głównego Policji gen. insp. Marka Boronia. Zwycięskie drużyny otrzymały również odznaki „Zwycięzcy konkursu wiedzy i sprawności zawodowej”. Z kolei laureaci poszczególnych konkurencji zostali wyróżnieni statuetkami ufundowanymi przez komendanta wojewódzkiego Policji w Białymstoku nadinsp. Kamila Borkowskiego.

Pamiątkowe statuetki stanowiące wyraz podziękowań za współpracę i zaangażowanie w organizację przedsięwzięcia trafiły do marszałka województwa podlaskiego Łukasza Prokoryma, starosty grajewskiego Waldemara Remfelda, burmistrza Grajewo Macieja Pawła Bednarko, burmistrza Szczuczyna Marcina Wileńskiego, wójta gminy Grajewo Grzegorza Górskiego, wójta gminy Radziłów Krzysztofa Milewskiego oraz wójta gminy Wąsosz Tomasza Krukowskiego. Z kolei wszyscy uczestnicy zawodów otrzymali symboliczne medale.

KLASYFIKACJA DRUŻYNOWA

I miejsce:

mł. asp. TOMASZ RUTKOWSKI
st. sierż. MATEUSZ GAŁĄŻEWSKI
z KWP w BIAŁYMSTOKU

II miejsce:

asp. szt. DAWID STWORA
asp. KRZYSZTOF JASTRZĘBSKI
z KWP w KATOWICACH

III miejsce:

sierż. MICHAŁ DYDA
post. BARTŁOMIEJ BĄK
z KWP w KRAKOWIE

KLASYFIKACJA INDYWIDUALNA

I miejsce:

mł. asp. TOMASZ RUTKOWSKI
z KWP w BIAŁYMSTOKU

II miejsce:

st. sierż. MATEUSZ GAŁĄŻEWSKI
z KWP w BIAŁYMSTOKU

III miejsce:

asp. szt. DAWID STWORA
z KWP w KATOWICACH

W POSZCZEGÓLNYCH KONKURENCJACH NAJLEPSZYMI OKAZALI SIĘ:

Konkurencja nr 1 WYŚCIG PATROLI ROWEROWYCH

I miejsce – asp. szt. DAWID STWORA
i asp. KRZYSZTOF JASTRZĘBSKI
z KWP w KATOWICACH

Konkurencja nr 2 STRZELANIE Z WYKORZYSTANIEM FX

I miejsce – st. sierż. MATEUSZ GAŁĄŻEWSKI
i mł. asp. TOMASZ RUTKOWSKI
z KWP w BIAŁYMSTOKU

Konkurencja nr 3 UDZIELANIE PIERWSZEJ POMOCY

I miejsce – sierż. MICHAŁ DYDA
i post. Bartłomiej Bąk
z KWP w KRAKOWIE

Konkurencja nr 4 TEST WIEDZY POLICYJNEJ

I miejsce – mł. asp. RADOSŁAW KOTWICKI
i post. OLIWIER ADAMCZEWSKI
z KWP w GDAŃSKU

Wszystkim uczestnikom zawodów, a w szczególności ich zwycięzcom serdecznie gratulujemy.

Zespół Prasowy KWP w Białymstoku, oprac. IZABELA PAJDAŁA

sierż. szt.
PIOTR MUTWIL
KWP w Katowicach

DZIELNICOWY URATOWAŁ ŻYCIE 70-LATKA

15 kwietnia - Chorzów

Dzielnicowy z Komisariatu Policji II w Chorzowie sierż. szt. Piotr Mutwil pełnił służbę, gdy zauważył leżącego na ziemi 70-latka. Mężczyzna był nieprzytomny i nie dawał oznak życia. Policjant ocenił sytuację. Wezwał służby ratownicze i rozpoczął udzielanie pierwszej pomocy. Uciskał klatkę piersiową starając się przywrócić oddech poszkodowanemu. Policjant walczył z determinacją, aż udało się przywrócić funkcje życiowe. Chwilę potem przyjechali ratownicy medyczni, zaopiekowali się mężczyzną i przetransportowali go do szpitala. Umiejętność udzielania pierwszej pomocy i szybka reakcja pomogły w uratowaniu życia seniora.

sierż.
JAKUB KOTOWICZ
KWP w Olsztynie

WYPROWADZIŁ Kobietę z ZADYMIONEGO MIESZKANIA

18 kwietnia - Węgorzewo

W sobotę, sierż. Jakub Kotowicz, z Zespołu Patrolowo-Interwencyjnego KPP w Węgorzewie miał wolne od służby. W pewnym momencie dowiedział się o ogniu i silnym zadymieniu na balkonie jednego mieszkań w budynku wielorodzinnym. Udał się na miejsce i ocenił sytuację. Wspiął się na balkon zagrożonego mieszkania i sprawdził, czy wewnątrz ktoś potrzebuje pomocy. W zadymionym mieszkaniu zauważył zdezorientowaną kobietę. Wyprowadził ją z mieszkania w bezpieczne miejsce, a sam zajął się gaszeniem pożaru obejmującego elementy wyposażenia balkonu. Do czasu przyjazdu wezwanych służb ratunkowych funkcjonariusz nadzorował stan kobiety i zapewnił jej wsparcie.

st. post.
PATRYK ŚWIDERSKI
post.
MONIKA WOLSKA
KWP w Gdańsku

POLICJANCY ZAPOBIEGLI POŻAROWI

18 kwietnia - Lębork

Sąsiedzi zareagowali na głośny dźwięk czujnika czadu. Zgłosili podejrzenie wycieku gazu. Na interwencję udali się st. post. Patryk Świderski i post. Monika Wolska z KPP w Lęborku. Gdy dotarli pod zagrożone mieszkanie zobaczyli wydobywający się dym spod drzwi wejściowych i usłyszeli głośny dźwięk czujnika czadu. Mimo nawoływania nikt nie otworzył zamkniętych na klucz drzwi, dlatego policjanci wyważyli drzwi. Mieszkanie było pełne gęstego dymu, a na kuchence stały tłące się naczynia. Funkcjonariusze zamknęli dopływ gazu i odnaleźli śpiącego 69-latka. Mężczyzna podgrzewał dla siebie obiad i usnął, nie zdając sobie sprawy z zagrożenia. Na szczęście udało się opanować sytuację.

sierż. szt.
ADRIAN ZIELIŃSKI
st. post.
JAKUB PŁUCIENNIK
KWP w Katowicach

REANIMOWALI 51-LETNIEGO MĘŻCZYZNĘ

26 kwietnia - Wodzisław Śląski

Podczas służby policjanci otrzymali zgłoszenie o tym, że w kaplicy w Wodzisławiu Śląskim jeden z uczestników miał stracić przytomność i przestał oddychać. Jego żona podjęła reanimację. Po przybyciu funkcjonariusze natychmiast przejęli czynności ratownicze od kobiety i prowadzili dalszą reanimację jej męża. Na miejsce przyjechali także ratownicy medyczni, którzy zdecydowali o kontynuowaniu działań przez policjantów, a sami zajęli się zaopatrzeniem mężczyzny i przygotowaniem leków do podania. Wspólnie i sprawnie prowadzone działania ratownicze dały efekt. Po około 15 minutach intensywnej walki o życie mężczyzny, odzyskał on funkcje życiowe. 51-latek został przetransportowany do szpitala.

Nierzadko z narażeniem własnego zdrowia i życia, czasem po służbie, ale zawsze pod presją czasu – funkcjonariusze Policji co dzień pomagają i chronią również tę najważniejszą z wartości, jaką jest ludzkie życie. Oto tylko część takich właśnie interwencji, które polscy policjanci skutecznie przeprowadzili od połowy kwietnia do połowy maja 2026 r.

st. sierż.
GRACJAN PRZEBIERACZ
sierż.
KRYSTIAN SOBOLEWSKI
KWP we Wrocławiu

DZIELNICOWI RATOWALI KIEROWCĘ CIĘŻARÓWKI

27 kwietnia - Wałbrzych

Rano do dyżurnego KP II w Wałbrzychu wpłynęło zgłoszenie o zasłabnięciu kierowcy samochodu ciężarowego. Ze wstępnych ustaleń wynikało, że kierowca miał zawał serca, stracił panowanie nad pojazdem i uderzył w barierki oddzielające pas ruchu od chodnika. Na interwencję zostali skierowani dzielnicowi st. sierż. Gracjan Przebieracz i sierż. Krystian Sobolewski. W miejsce zgłoszenia przybyli policjanci i ratownicy medyczni. Wspólnie rozpoczęli walkę o życie 62-latka. Prowadzili resuscytację krążeniowo-oddechową nieustannie przez 20 minut. Ostatecznie, wysiłek policjantów i medyków, przywrócił mężczyźnie funkcje życiowe. Następnie poszkodowany został przetransportowany do szpitala.

asp.
DAMIAN BORYS
asp.
MARCIN GAMROT
KWP w Katowicach

MUNDUROWI POMOGLI ZATRZAŚNIĘTEMU W AUCIE NIEMOWLĘCIU

początek maja - Pszczyna

27-letnia mieszkanka powiatu pszczyńskiego nie mogła dostać się do swojego samochodu, wewnątrz którego znajdowało się jej czteromiesięczne dziecko. Matka zadzwoniła po pomoc do dyżurnego Komendy Powiatowej Policji w Pszczynie. Dyżurny skierował na miejsce patrol dzielnicowych asp. Marcina Gamrota i asp. Damiana Borysa oraz powiadomił straż pożarną. Policjanci wspólnie ze strażakami ocenili sytuację i znaleźli sposób dostania się do wnętrza auta, tak aby nie narazić niemowlęcia na niebezpieczeństwo. Wspólne działanie doprowadziło do otwarcia samochodu bez uszkodzania go. Dziecko wydobyto z wnętrza auta i przekazano pod opiekę matki.

st. sierż.
PATRYK PODOLSKI
sierż.
NATALIA NICEWICZ
KWP we Wrocławiu

UCZESTNICZY KOLIZJI OTRZYMALI POMOC I ZOSTALI ZATRZYMANI

7 maja - Wrocław

Funkcjonariusze, przebywający poza służbą, będąc świadkami kolizji drogowej natychmiast zareagowali. Sierż. Natalia Nicewicz z Wydziału Kryminalnego Komisariatu Policji Wrocław-Rakowice i st. sierż. Patryk Podolski z Wydziału Kontroli Komendy Wojewódzkiej Policji we Wrocławiu podjęli działania mające na celu udzielenie pomocy uczestnikom kolizji oraz zabezpieczenie miejsca zdarzenia. W czasie akcji gasili płonące auto i zapewnili bezpieczeństwo pozostałym uczestnikom ruchu drogowego. Ich uwagę zwrócił także jeden z uczestników kolizji, który chciał oddalić się z miejsca zdarzenia. Mężczyzna został przez nich zatrzymany. Jak się okazało miał prawie dwa i pół promila alkoholu w organizmie.

sierż.
DAWID SAMUŁA
post.
JAKUB STOSIK
KWP w Gdańsku

URATOWALI ZAKLESZCZONEGO W WODZIE 73-LATKA

14 maja - Starogard Gdański

Policjanci otrzymali zgłoszenie o 73-latku, który wyjechał z domu na ryby, nie wrócił i nie odbierał telefonu. Sierż. Dawid Samuła i post. Jakub Stosik z jednostki w Starogardzie Gdańskim rozpoczęli poszukiwania zaginionego. Sprawdzali teren kilku akwenów i podczas przeszukiwania czwartego, tuż przed 23.00, zauważyli leżący w wodzie pojazd. Podbiegli do niego, weszli do jeziora i wyciągnęli wycieńzonego mężczyznę, zakleszczonego pod trójkołowcem. 73-latek był mocno wychłodzony, dlatego policjanci okryli go dodatkową odzieżą. Wezwali na miejsce karetkę pogotowia, jednocześnie udzielając mu pomocy przedmedycznej.

oprac. **KRZYSZTOF CHRZANOWSKI**
MAŁGORZATA MAŁKIŃSKA

zdj. archiwa komend Policji

NOTYFIKACJA KONSULARNA PO ZATRZYMANIU CUDZOZIEMCA

W latach 2024–2025 policjanci zatrzymywali na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa lub w pościgu średniorocznie ok. 10 000 cudzoziemców. Zatrzymanemu cudzoziemcowi, poza uprawnieniami, które przysługują każdej osobie zatrzymanej, przypada dodatkowo uprawnienie do kontaktu z urzędem konsularnym lub przedstawicielstwem dyplomatycznym państwa, którego jest obywatelem. Po stronie Policji w odniesieniu do części zatrzymywanych cudzoziemców powstaje obowiązek zawiadomienia urzędu konsularnego lub przedstawicielstwa dyplomatycznego o fakcie ich zatrzymania, czyli dokonania notyfikacji konsularnej.

Zgodnie z krajową regułą wyrażoną przepisem art. 612 § 2 ustawy z 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 490, z późn. zm.), dalej „k.p.k.” zatrzymany, który nie jest obywatelem polskim ma prawo do kontaktu z urzędem konsularnym lub przedstawicielstwem dyplomatycznym państwa, którego jest obywatelem, a zatrzymany nieposiadający żadnego obywatelstwa (bezpaństwowiec) ma prawo do kontaktu z przedstawicielem państwa, w którym ma stałe miejsce zamieszkania. Co istotne, umożliwienie zatrzymanemu cudzoziemcowi nawiązania w dostępnej formie kontaktu z właściwym urzędem konsularnym lub przedstawicielstwem dyplomatycznym następuje na jego prośbę. O tym uprawnieniu każdy zatrzymywany cudzoziemiec, zgodnie m.in. z przepisami art. 244 § 2 k.p.k., art. 46 § 3¹ ustawy z 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2025 r. poz. 860, z późn. zm.), art. 15 ust. 1 pkt 3² ustawy z 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, z późn. zm.) i art. 394³ ustawy z 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079, z późn. zm.) jest pouczany⁴. Doprecyzowanie tego obowiązku Policji w postępowaniu przygotowawczym zawiera § 87 wytycznych nr 3 Komendanta Głównego Policji z 30 sierpnia 2017 r. w sprawie wykonywania niektórych czynności dochodzeniowo-śledczych przez policjantów (Dz. Urz. KGP poz. 59, z późn. zm.).

§ 87. 1. Policjant, natychmiast po zatrzymaniu osoby, informuje ustnie tę osobę o przyczynach zatrzymania i o przysługujących jej prawach, w szczególności o prawie do skorzystania z pomocy adwokata lub radcy prawnego oraz prawie do złożenia oświadczenia i odmowy złożenia

oświadczenia, a także innych prawach wskazanych w art. 244 § 2 k.p.k., a następnie wysłuchuje ją.

4. Zatrzymanemu obywatelowi państwa obcego na jego prośbę umożliwia się nawiązanie kontaktu z właściwym urzędem konsularnym lub przedstawicielstwem dyplomatycznym, a w razie zatrzymania osoby nieposiadającej żadnego obywatelstwa, z przedstawicielem państwa, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania.

9. Jeżeli przewiduje to umowa konsularna między Rzeczpospolitą Polską, a państwem, którego zatrzymany jest obywatelem, właściwy urząd konsularny lub przedstawicielstwo dyplomatyczne informuje się z urzędu.

Zgodnie z art. 612 § 2 k.p.k. zatrzymany cudzoziemiec ma prawo do kontaktu z właściwym urzędem konsularnym lub przedstawicielstwem dyplomatycznym. Natomiast w przypadku zatrzymania cudzoziemca, Policja – co do zasady – nie ma obowiązku powiadomienia z urzędu właściwego urzędu konsularnego lub przedstawicielstwa dyplomatycznego o fakcie zatrzymania. Dokonuje tego sama osoba zatrzymana, kiedy już kontakt z urzędem konsularnym lub przedstawicielstwem dyplomatycznym zostanie jej przez Policję umożliwiony. Mając na względzie, że nawiązanie kontaktu ma nastąpić w dostępnej formie, można wybrać taki sposób komunikowania się, który jest możliwy w danej sytuacji, np. telefonicznie, faksem, przez pocztę elektroniczną czy bezpośrednią rozmowę z urzędnikiem konsularnym. W przypadku posiadania przez zatrzymanego obywatelstw dwóch (lub więcej) państw obcych ma on wtedy prawo wybrać, którego państwa urząd konsularny lub przedstawicielstwo dyplomatyczne należy powiadomić o fakcie pozbawienia go wolności. Co istotne, przepis art. 612 § 2 k.p.k. znajduje także zastosowanie w odniesieniu do obywateli polskich posiadających jeszcze inne obywatelstwo.

Konkludując, obowiązek Policji określony w art. 612 § 2 k.p.k. aktualizuje się w wypadku zatrzymania obywatela państwa obcego lub bezpaństwowca, bez względu na to, na jakiej podstawie zatrzymanie nastąpiło⁵, ale tylko wtedy, gdy zatrzymany zgłosi Policji odpowiednią prośbę. Uzależnienie obowiązku zawiadomienia od zgłoszenia odpowiedniej prośby ma zapobiegać sytuacji, w której zawiadomienie powodowałoby konsekwencje przeciwnie do zamierzonych, niepożądane przez zainteresowanego.

ZASADY OBOWIĄZKU NOTYFIKACJI

Niezależnie od wskazanych regulacji krajowych, realizacja przez Policję obowiązku notyfikacji w związku z zatrzymaniem cudzoziemca powinna odbywać się z uwzględnieniem przepisów prawa międzynarodowego. Niezbędne jest więc stosowanie się Policji do następujących zasad ogólnych:

- 1) o zatrzymaniu cudzoziemca należy powiadomić właściwe przedstawicielstwo konsularne kraju jego pochodzenia na zasadach i w terminie przewidzianym przez zawarte przez Rzeczpospolitą Polską bilateralne umowy konsularne;
- 2) w przypadku braku umowy konsularnej zastosowanie ma art. 36 ust. 1 pkt b Konwencji Wiedeńskiej o stosunkach konsularnych, sporządzonej w Wiedniu 24 kwietnia 1963 r. (Dz. U. z 1982 r. nr 13 poz. 98), dalej „Konwencja wiedeńska”, na mocy którego organ zatrzymujący powinien niezwłocznie zawiadomić urząd konsularny o zatrzymaniu, jeżeli zainteresowana osoba o to prosi;
- 3) treść postanowień Konwencji wiedeńskiej ma pierwszeństwo stosowania przed prawem krajowym, na co wskazuje art. 91 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej; oznacza to także pierwszeństwo ich stosowania przed art. 612 k.p.k.⁶;
- 4) w przypadku, gdy zachodzą okoliczności określone w art. 9⁷ ustawy z 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej treść powiadomienia przedstawicielstwa konsularnego nie może obejmować okoliczności wskazanych w tym przepisie, co nie zwalnia z obowiązku powiadomienia właściwego przedstawicielstwa konsularnego o fakcie zatrzymania cudzoziemca w celu wydalenia, jeśli wynika to z dwustronnych umów⁸.

Jak wskazano wyżej, wiążące Rzeczpospolitą Polską dwustronne umowy konsularne rozszerzają obowiązek, o których jest mowa w art. 612 k.p.k. W szczególności należy pamiętać, że umowy konsularne zawarte między Rzeczpospolitą Polską a państwem, którego zatrzymany jest obywatelem wprowadziły obowiązek informowania, m.in. przez Policję, właściwego urzędu konsularnego lub przedstawicielstwa dyplomatycznego o fakcie zatrzymania obywatela danego państwa. Rozwiązaniem powszechnie stosowanym na poziomie umów dwustronnych jest doprecyzowanie terminu notyfikacji konsulowi państwa obywatelstwa. Przyjęte rozwiązania wskazują, że ma ona nastąpić, np. bezzwłocznie, niezwłocznie albo wyznaczając krótki jej termin, np. 24 lub 48 godzin od zatrzymania lub też dłuższy, np. nie później niż w przeciagu

trzech dni, albo nie później niż przed upływem trzech, siedmiu dni roboczych od zatrzymania. Istotne jest, aby dokonanie takiej czynności nie przeczyło istocie notyfikacji. Zauważyć bowiem należy, że uchybienie wspomnianym wyżej terminom może być powodem określonych nieporozumień na gruncie wzajemnych stosunków dyplomatycznych między Rzeczpospolitą Polską a innymi państwami. W tym kontekście nie bez znaczenia jest trafna ocena w orzecznictwie Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości (MTS, ang. International Court of Justice – ICJ) z siedzibą w Hadze, głównego organu sądowiczego Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ), że notyfikacja ta powinna być zasadniczo dokonana zanim osoba zatrzymana będzie podejmowała decyzje procesowe, które zaważą na jej statusie i zostaną jej postawione zarzuty procesowe, wobec których ma podjąć odpowiednie decyzje, a w ich podjęciu pomocny będzie konsul.

Obowiązek notyfikacji dotyczy obywateli: Islamskiego Emiratu Afganistanu, Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Republiki Austrii, Królestwa Belgii, Republiki Białorusi, Bośni i Hercegowiny, Republiki Bułgarii, Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Chorwacji, Republiki Cypryjskiej, Czarnogóry, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Finlandii, Republiki Francuskiej, Republiki Greckiej, Republiki Iraku, Królestwa Kambodży, Republiki Kazachstanu, Republiki Kirgiskiej, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Republiki Kuby, Laotańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Republiki Litewskiej, Libii, Republiki Łotewskiej, Republiki Macedonii Północnej, Meksykańskich Stanów Zjednoczonych, Republiki Mołdawii, Mongolii, Federacji Rosyjskiej, Rumunii, Republiki Serbii, Republiki Słowackiej, Republiki

Słowenii, Stanów Zjednoczonych Ameryki, Syryjskiej Republiki Arabskiej, Republiki Tunezyjskiej, Republiki Turcji, Ukrainy, Republiki Uzbekistanu, Węgier, Włoch, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Socjalistycznej Republiki Wietnamu⁹.

POWIADOMIENIE URZĘDU KONSULARNEGO

Należy także zwrócić uwagę na kwestię powiadamiania urzędu konsularnego lub przedstawicielstwa dyplomatycznego o fakcie zatrzymania cudzoziemca, który w Polsce otrzymał status uchodźcy. Definiuje go Konwencja dotycząca statusu uchodźców, sporządzona w Genewie 28 lipca 1951 r. (Dz. U. z 1991 r. nr 119, poz. 515), dalej „Konwencja dotycząca statusu uchodźców”. Według tej konwencji uchodźcą jest osoba, która na skutek uzasadnionej obawy przed prześladowaniem z powodu swojej rasy, religii, przynależności do określonej grupy społecznej lub z powodu przekonań politycznych przebywa poza granicami państwa, którego jest obywatelem i nie może lub nie chce z powodu tych obaw korzystać z ochrony swego państwa. Oznacza to, że jeżeli osoba otrzymała status uchodźcy w Polsce, dokonanie notyfikacji konsularnej jest niedopuszczalne.

Niemniej, nie można wykluczyć, że zatrzymany cudzoziemiec, który w Polsce otrzymał status uchodźcy złożył prośbę o dokonanie notyfikacji konsularnej państwu obywatelstwa. W takiej sytuacji należy mieć na uwadze, że zgodnie z przepisem art. 1C Konwencji dotyczącej statusu uchodźców przyjęcie ochrony państwa obywatelstwa stanowi przesłankę utraty statusu uchodźcy¹⁰. Jeżeli uchodźca zwróciłby się z prośbą o dokonanie takiego zawiadomienia, należałoby go wcześniej powiadomić o możliwych konsekwencjach takiej decyzji dla jego statusu.

Natomiast, jeżeli zatrzymany cudzoziemiec otrzymał status uchodźcy w innym państwie, dokonanie notyfikacji w trybie art. 612 k.p.k. uznać należy za nieuprawnione, chyba że wyraźnie sobie tego zażyczy. Za zasadne natomiast należy uznać powiadomienie konsulatu lub przedstawicielstwa dyplomatycznego państwa, które udzieliło zatrzymanemu uchodźcy ochrony.

Reasumując, należy pamiętać, że Konwencja wiedeńska stanowi, że:

W celu ułatwienia wykonywania funkcji konsularnych dotyczących obywateli państwa wysyłającego:

a) urzędnicy konsularni mają swobodę porozumiewania się z obywatelami państwa wysyłającego i udawania się

do nich. Obywatele państwa wysyłającego mają taką samą swobodę w odniesieniu do porozumiewania się z urzędnikami konsularnymi państwa wysyłającego oraz udawania się do nich;

b) jeżeli zainteresowana osoba o to prosi, właściwe władze państwa przyjmującego powinny niezwłocznie zawiadomić urząd konsularny państwa wysyłającego o tym, że w jego okręgu konsularnym obywatel tego państwa został tymczasowo aresztowany, uwięziony lub pozbawiony wolności w jakikolwiek inny sposób. Każda wiadomość, skierowana do urzędu konsularnego przez osobę przebywającą w areszcie tymczasowym, więzieniu lub pozbawioną wolności w jakikolwiek inny sposób, powinna być również niezwłocznie przekazana przez wspomniane władze. Powinny one też niezwłocznie poinformować zainteresowaną osobę o jej prawach wynikających z niniejszego punktu;

c) urzędnicy konsularni mają prawo odwiedzania obywatela państwa wysyłającego, który jest tymczasowo aresztowany, uwięziony lub pozbawiony wolności

zdj. unsplash, pixabay

w jakikolwiek inny sposób, rozmawiania i korespondowania z nim oraz zapewniania mu zastępstwa prawnego. Mają oni również prawo odwiedzania każdego obywatela państwa wysyłającego, który w wykonaniu wyroku w ich okręgu bądź przebywa w więzieniu, bądź jest pozbawiony wolności w jakikolwiek inny sposób. Urzędnicy konsularni powinni jednak powstrzymać się od działania na rzecz obywatela przebywającego w areszcie tymczasowym lub w więzieniu bądź pozbawionego wolności w jakikolwiek inny sposób, jeżeli zainteresowana osoba wyraźnie się temu sprzeciwi, a prawa te powinny być wykonywane zgodnie z ustawami i innymi przepisami państwa przyjmującego, z zastrzeżeniem jednak, że wspomniane ustawy i inne przepisy powinny umożliwiać pełną realizację celów, którym służą prawa przyznane na podstawie niniejszego artykułu.

insp. w st. spocz. ROMAN WOJTUSZEK
asp. EDYTA POWIERZA
Biuro Kryminalne KGP

¹ Przepis art. 612 § 2 Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

² Osobie zatrzymanej na podstawie ust. 1 pkt 3 przysługują uprawnienia przewidziane dla osoby zatrzymanej w Kodeksie postępowania karnego.

³ Art. 395. 1. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do zatrzymania cudzoziemca stosuje się przepisy ustawy z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 490, późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem postępowania karnego”.

⁴ Patrz pouczenia określone w: rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z 3 czerwca 2015 r. w sprawie określenia wzoru pouczenia o uprawnieniach zatrzymanego w postępowaniu karnym (Dz. U. poz. 835), rozporządzeniu Rady Ministrów z 8 listopada 2023 r. w sprawie postępowania przy wykonywaniu niektórych uprawnień policjantów (Dz. U. poz. 2535) i rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 20 maja 2015 r.

w sprawie określenia wzoru pouczenia o uprawnieniach zatrzymanego w sprawie o wykroczenie (Dz. U. poz. 762).

⁵ Dotyczy np. zatrzymania procesowego na podstawie art. 244 k.p.k. zatrzymania prewencyjnego na podstawie ustawy o Policji, zatrzymania sprawcy wykroczenia na podstawie art. 45 k.p.w., cudzoziemca w celu wydalenia na podstawie art. 394 ustawy o cudzoziemcach.

⁶ Przepis jest powtórzeniem art. 36 Konwencji wiedeńskiej wyłącznie w zakresie uzależnienia przekazania stosownej informacji od woli osoby pozbawionej wolności.

⁷ Art. 9. Dane cudzoziemca, na podstawie których możliwe jest ustalenie, że:
1) jest w toku lub zakończyło się postępowanie w sprawie:
a) udzielenia ochrony międzynarodowej albo pozbawienia statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej,
b) udzielenia albo pozbawienia azylu wobec cudzoziemca,

2) cudzoziemcowi nadano albo odmówiono nadania statusu uchodźcy,
3) cudzoziemcowi udzielono albo odmówiono udzielenia azylu,
4) cudzoziemcowi udzielono albo odmówiono udzielenia ochrony uzupełniającej – nie mogą być udostępniane ani pozyskiwane od podmiotów, wobec których istnieje uzasadnione domniemanie, że dopuszczają się prześladowań lub wyrządzają poważną krzywdę.

⁸ Systemy teleinformatyczne KSIP umożliwiają przetwarzanie w drodze transmisji danych informacji, w tym danych osobowych z krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców o nazwie „System POBYT” prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z 13 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Rozdział 3 Krajowy zbiór rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców).

⁹ Wykaz konwencji konsularnych Rzeczypospolitej Polskiej statuujących

obowiązek powiadomienia przez Policję urzędnika konsularnego o zatrzymaniu obywatela państwa wysyłającego jest dostępny w niezbędniku procesowym Elektronicznego Rejestru Czynności Dochodzeniowo-Śledczych.

¹⁰ Niniejsza konwencja przestaje obowiązywać w stosunku do każdej osoby określonej przez postanowienia ustępu A, jeżeli dobrowolnie zwróciła się ona ponownie o ochronę państwa, którego jest obywatelem, lub utraciwszy swoje obywatelstwo ponownie dobrowolnie je przyjęła, lub przyjęła nowe obywatelstwo i korzysta z ochrony państwa, którego obywatelstwo przyjęła, lub ponownie dobrowolnie osiedliła się w państwie, które opuściła lub poza którego granicami przebywała z powodu obawy przed prześladowaniem, lub nie może dłużej odmawiać korzystania z ochrony państwa swojego obywatelstwa, albowiem ustały warunki, w związku z którymi została uznana za uchodźcę.

SZKOLIMY SIĘ W OŚRODKACH

Powstanie każdej nowej jednostki to czas pełen wyzwań, wymagający zaangażowania, determinacji i konsekwencji w działaniu. To również okres, w którym pojawiają się nowe możliwości, ambitne plany i nadzieje na osiągnięcie trwałych efektów. Powstanie Ośrodka Szkolenia Policji w Szczecinie otwiera kolejny rozdział w rozwoju systemu kształcenia Policji, odpowiadając na potrzeby współczesnej formacji i wyzwania przyszłości.

Istotnym etapem rozbudowy infrastruktury szkoleniowej formacji było wydanie zarządzenia nr 13 Komendanta Głównego Policji z 22 maja 2026 r. w sprawie utworzenia Ośrodka Szkolenia Policji, na mocy którego 1 czerwca 2026 r. rozpoczął działalność Ośrodek Szkolenia Policji w Szczecinie.

Reaktywację ośrodka w stolicy województwa zachodniopomorskiego należy rozpatrywać w szerszym kontekście reformy policyjnego szkolnictwa realizowanej przez Komendę Główną Policji.

GENEZA POWSTANIA

Lokalizacja nowego ośrodka w Szczecinie ma szczególne znaczenie dla województwa zachodniopomorskiego oraz północno-zachodniej części kraju. Dotychczas policjanci z tego regionu często kierowani byli na szkolenia do jednostek położonych w znacznej odległości od miejsca pełnienia służby, głównie do szkół Policji w Słupsku i Pile. Powstanie ośrodka umożliwi prowadzenie wielu form kształcenia bliżej macierzystych jednostek, co wpływa na ograniczenie kosztów logistycznych oraz zwiększenie dostępności szkoleń.

KADRA

W skład zespołu szczecińskiego ośrodka weszło 14 funkcjonariuszy, w tym instruktorzy taktyki i technik interwencji, wyszkoleni strzeleckiego, dwóch ratowników medycznych oraz psycholog policyjny. Kadre ośrodka uzupełniają doświadczeni funkcjonariusze wywodzący się z pionów dochodzeniowo-śledczych, prewencji, ruchu drogowego, postępowań administracyjnych oraz OPP w Szczecinie. Proces doboru personelu oparto na wysokich wymaganiach merytorycznych i zawodowych, dzięki czemu do służby w ośrodku wytypowano najbardziej doświadczonych i wyróżniających się funkcjonariuszy garnizonu zachodniopomorskiego. Wykładowcy ośrodka są również nauczycielami akademickimi, instruktorami sportów i sztuk walki, uczestnikami zawodów ogólnopolskich służb mundurowych oraz współautorami programów szkoleń policyjnych realizowanych w formie kursów specjalistycznych.

Pełniącym obowiązki kierownika ośrodka jest nadkom. Krzysztof Myszak, doświadczony policjant i szko-

leniowiec, który wcześniej przez kilka lat był pomocnikiem dowódcy OPP w Szczecinie ds. szkolenia. Jest również nauczycielem stowarzyszonym podczas realizacji kursu specjalistycznego dla średniej kadry dowódczej Oddziałów Prewencji Policji realizowanego w Słupsku.

INFRASTRUKTURA SZKOLENIOWA

Ośrodek obecnie wykorzystuje istniejącą infrastrukturę pozostającą w dyspozycji Komendy Wojewódzkiej Policji w Szczecinie. Baza lokalowa obejmuje cztery sale wykładowe, jedną salę ćwiczeniową do zajęć z pierwszej pomocy, salę gimnastyczną wyposażoną w maty do prowadzenia szkoleń z zakresu taktyki i technik interwencji oraz siłownię umożliwiającą realizację zajęć z przygotowania sprawnościowego funkcjonariuszy. Takie rozwiązanie pozwala na szybkie rozpoczęcie działalności szkoleniowej bez konieczności oczekiwania na budowę nowej infrastruktury. Jednocześnie rozwój Ośrodka Szkolenia Policji w Szczecinie zakłada utworzenie w przyszłości samodzielnego, nowoczesnego kompleksu szkoleniowego. Planowana inwestycja obejmuje budowę obiektu wyposażonego m.in. w nowoczesną strzelnicę, specjalistyczne sale wykładowe, bazę noclegową dla słuchaczy oraz obiekty symulacyjne umożliwiające prowadzenie zajęć praktycznych w warunkach odzwierciedlających rzeczywiste sytuacje służbowe.

GŁÓWNE CELE

Do najważniejszych zadań stojących przed szczecińskim ośrodkiem będzie realizacja kursów podoficerskich i aspiranckich. Rosnące potrzeby kadrowe Policji oraz konieczność zapewnienia funkcjonariuszom możliwości rozwoju zawodowego sprawiają, że właśnie te formy kształcenia stanowią obecnie jeden z priorytetów systemu szkolenia. Do końca 2026 r. ośrodek planuje skoncentrować swoje działania przede wszystkim na przygotowaniu i przeprowadzeniu kolejnych edycji szkoleń awansowych. Realizacja tych przedsięwzięć ma przyczynić się do zwiększenia liczby wykwalifikowanych podoficerów i aspirantów, a tym samym do wzmocnienia potencjału kadrowego formacji.

nadkom. dr MICHAŁ KURDZIEL
Ośrodek Szkolenia Policji w Szczecinie

„KRAINA WYOBRAŹNI” W OGRODACH KPRM

Po raz 12. ogrody Kancelarii Prezesa Rady Ministrów 31 maja br. otworzyły swoje bramy dla dzieci w przeddzień ich święta.

Strefę dla dzieci przygotowało Biuro Prewencji, Biuro Ruchu Drogowego, Gabinet Komendanta Głównego Policji i Komenda Stołeczna Policji oraz Centralny Pododdział Kontrterrorystyczny Policji BOA.

Policjanci przygotowali liczne stanowiska edukacyjne i profilaktyczne, podczas których dzieci oraz ich opiekunowie mogli poznać specyfikę policyjnej służby, dowiedzieć o historii Policji, obejrzeć wyposażenie funkcjonariuszy oraz porozmawiać o bezpieczeństwie. Nie zabrakło pokazów sprzętu wykorzystywanego na co dzień przez policjantów, w tym sławnego już Forda Mustanga, motocykli, melexa, a także Lekkiego Transportera Opancerzonego „TUR” oraz atrakcji skierowanych do najmłodszych uczestników wydarzenia.

W „Krajinie Wyobraźni” uczestniczyli również szef MSWiA Marcin Kierwiński oraz I zastępca Komendanta Głównego Policji nadinsp. Roman Kuster, który wspólnie z najmłodszymi sprawdzał policyjny sprzęt, rozmawiał z nimi, dzieląc się radością i uśmiechem. Mówił o tym, jak ważne jest bezpieczeństwo i przypomniał o noszeniu kasków bezpieczeństwa.

Podobnie jak w ubiegłym roku do zapoznania się z techniką zbierania śladów kryminalistycznych oraz zawartością swojej tajemniczej walizki zachęcał policjant z Laboratorium Kryminalistycznego KSP. Dużą atrakcją dla maluchów były policyjne maskotki: Komisarz Zebra z KWP z s. w Radomiu, Łoś z KPP w Wyszkuwie i sierżant Borsuk z Komendy Stołecznej Policji. Na najmłodszych czekały też kolorowanki, pluszowe misie, czepki, odblaski oraz komiksy i książeczki o bezpieczeństwie.

asp. szt. ALEKSANDRA LASKOWSKA
oprac. IZABELA PAJDAŁA

zdj. autor

NOC MUZEÓW 2026

W sobotni wieczór, 16 maja br., Komenda Główna Policji, tak jak wiele muzeów i instytucji, otworzyła swoje podwoje dla zwiedzających, po raz kolejny biorąc udział w akcji „Noc Muzeów”.

Goście mieli okazję odwiedzić siedzibę Wydziału Edukacji Historycznej Gabinetu Komendanta Głównego Policji, gdzie gromadzone są i udostępniane zbiory dotyczące dziejów formacji policyjnych.

Atrakcji nie brakowało. Już na samym początku uwagę oczekujących przykuła Orkiestra Reprezentacyjna Policji. Mundurowi muzycy wraz z rekonstruktorami Policji Państwowej i patrolom konnym, przeszli okolicznymi uliczkami zachęcając przybyłych do odwiedzenia siedziby przy ul. Orkana.

Pierwszych gości osobiście przywitał zastępca Komendanta Głównego Policji nadinsp. dr Rafał Kochańczyk zachęcając do odkrywania tajemnic policyjnej służby.

Odwiedzający mogli obejrzeć przygotowane wystawy. Pierwsza poświęcona była dziejom formacji policyjnych w Polsce, druga – stuleciu pierwszych ogólnopolskich zawodów policyjnych, które zorganizowano w Warszawie w 1926 r., a kolejna skupiała się na jubileuszu 50-lecia jednostek kontrterrorystycznych w naszym kraju. Przygotowana była także sala poświęcona dziejom Policji Kobiecej oraz podziemne ekspozycje martyrologiczne.

Swoje stoiska wystawiły m.in.: Fundacja Pomocy Wdowom i Sierotom po Poległych Policjantach, Biuro Koordynacji Postępowań Kwalifikacyjnych i Szkolenia Policji KGP, Oddział Prewencji Policji w Warszawie oraz Wydział Edukacji Historycznej Gabinetu KGP.

Popularnością cieszyły się: prezentacja sprawności przewodników z psami służbowymi, patrol konny, wystawa współczesnego sprzętu policyjnego wraz z pojazdami przygotowana przez KSP, pokaz musztry paradnej w wykonaniu funkcjonariuszy Kompanii Reprezentacyjnej Policji oraz stoisko Centralnego Pododdziału Kontrterrorystycznego Policji BOA.

Wszyscy mogli sobie przybić piątkę z policyjnymi maskotkami: Sierżantem Borsukiem z KSP oraz z Owczarkiem Ożarkiem z KPP Warszawa-Zachód oraz posłuchać popularnych melodii w aranżacji Orkiestry Reprezentacyjnej Policji.

Następna „Noc Muzeów” za rok. Już teraz serdecznie zapraszamy.

WEH GKGP
oprac. MAŁGORZATA MAŁKIŃSKA

zdj. Katarzyna Król

PROMOCJA OFICERSKA

NA CZTERY SZABLE GENERALSKIE

Momentem szczególnie upragnionym w służbie policjanta jest uzyskanie szlifów oficerskich. To przypieczętowanie wieloletnich starań, oddania służbie oraz wyraz uznania dla poświęcenia na rzecz państwa i jego obywateli. 14 maja 2026 roku zaszczytu promowania na stopień podkomisarza dostąpiło 425 policjantek i policjantów. Po raz pierwszy w historii polskiej Policji promocji dokonano na cztery generalskie szable.

Złożeniem meldunku przez dowódcę uroczystości Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji Marcinowi Kierwińskiemu o godzinie 11.00 na placu apelowym Akademii Policji w Szczycie rozpoczęła się uroczysta promocja funkcjonariuszy na pierwszy stopień w korpusie oficerów młodszych Policji. W dalszej kolejności wprowadzono sztandary Komendy Głównej Policji i Akademii Policji w Szczycie oraz odegrano i odśpiewano hymn Rzeczypospolitej Polskiej.

Inaugurację wydarzenia poprzedziło złożenie wieńca pod pomnikiem „Pamięci Jeńców Obozu w Ostaszku zamordowanych przez NKWD w Kalininie, Światu ku Przestrodze”.

Po uroczystym powitaniu nadeszła upragniona chwila dla nowych oficerów. Zgodnie z treścią postanowienia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, na pierwszy stopień w korpusie oficerów młodszych Policji mianowanych zostało 97 policjantek i 328 policjantów.

Gen. insp. Marek Boroń odczytał treść oficerskiej przysięgi, a następnie przyjął ją od 425 funkcjonariuszy. W dalszej kolejności występujący kolejno z szeregów pododdziałów policjanci maszerowali w kierunku podestu, gdzie przyklękali na prawe kolano, oczekując uderzenia pióra szabli generalskiej w ich ramię – symbolicznego i upragnionego momentu dla wszystkich funkcjonariuszy. Tego aktu przypieczętowania dokonali po raz

pierwszy w historii Policji czterej generałowie: gen. insp. Marek Boroń, nadinsp. Roman Kuster, nadinsp. dr Tomasz Michulka oraz nadinsp. dr Rafał Kochańczyk.

Duszpasterze służb mundurowych udzieliли promowanym ekumenicznego błogosławieństwa na dalszą ścieżkę służby.

Sygnal „Słuchajcie wszyscy” był zwiastunem nadchodzących przemówień okolicznościowych. Komendant Główny Policji gen. insp. Marek Boroń zwrócił się do promowanych funkcjonariuszy. – Przed wami nowe zadania i nowe wyzwania. Otrzymane pagony są widocznym znakiem awansu, ale ich znaczenie sięga znacznie głę-

zdz. Akademia Policji w Szczycie

biej. Oficerski stopień to zobowiązanie do odpowiedzialności, rozważli i służby na rzecz innych ludzi. Podziękował bliskim policjantek i policjantów, którym przypisał szczególną rolę w narodzinach sukcesu, którego tego dnia doświadczyli.

W imieniu swoich koleżanek i kolegów, o odpowiedzialności mówiła podkom. Aleksandra Freus, przedstawicielka nowo mianowanych oficerów Policji. Słowa podziękowania przekazała przełożonym i kadrze dydaktycznej Akademii, a szczególne słowa uznania skierowała do rodzin: „Wasza wiara w nas, wasze wsparcie i cierpliwość w chwilach zwątpienia były dla nas źródłem siły”.

Po wystąpieniach okolicznościowych nowi oficerowie Policji w rytm marszowej „Warszawianki” K. Kurpińskiego zaprezentowali się wszystkim uczestnikom uroczystości podczas defilady. To podniosły element każdej promocji nawiązujący do tradycji, będący wyrazem szczególnej dumy z noszenia munduru oraz szacunku do policyjnego etosu.

Promocja oficerska zakończyła się odprowadzeniem sztandarów i złożeniem przez dowódcę podinsp. Tomasza Kozona meldunku o zakończeniu uroczystości.

Wydarzeniu towarzyszył piknik rodzinny adresowany do rodzin nowo promowanych.

AKADEMIA POLICJI W SZCZYTNI
oprac. IZABELA PAJDAŁA

DZIEŃ OTWARTY CPKP BOA – IV EDYCJA

Zgranie, precyzja i skuteczność – to główne cechy kojarzone z Centralnym Pododdziałem Kontrterrorystycznym Policji BOA. Na co dzień owiani tajemnicą mundurowi, podczas dnia otwartego ujawnili na warszawskim lotnisku Bemowo część swoich sekretów.

Przez kilka godzin ten niezwykle piknik zgromadził kilkaset osób, od rodzimych z dziećmi, uczniów klas mundurowych po młodych ludzi, którzy są pasjonatami lub myślą o wstąpieniu do służby kontrterrorystycznej Policji. Kandydaci, mogli porozmawiać z funkcjonariuszami, poznać szczegóły dotyczące procesu rekrutacji, wymagania stawiane kandydatom, a także dowiedzieć się więcej o ścieżce rozwoju i samej służbie w tej elitarniej jednostce.

W ramach obchodów 50-lecia CPKP BOA, w tym samym czasie, na strzelnicy rozpoczęły się policyjne zawody, w kilku kategoriach strzeleckich.

Do funkcjonariuszy i obecnych podczas dnia otwartego pasjonatów Policji dołączyli Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji Marcin Kierwiński, Komendant Główny Policji gen. insp. Marek Boroń oraz I zastępca Komendanta Głównego Policji nadinsp. Roman Kuster.

Specjaliści przygotowali wiele atrakcji. Oprócz możliwości bezpośredniej rozmowy, na uczestników czekały prezentacje potężnych pojazdów służbowych, w tym TUR-ów oraz śmigłowców Zarządu Lotnictwa Policji Głównego Sztabu Policji KGP, wykorzystywanych podczas działań, tj. policyjnego Black Hawka S-70i i Bella-407GXl. Dużym zainteresowaniem cieszyła się strefa prezentacji sprzętu oraz uzbrojenia, z którego na co dzień korzystają kontrterrorystyci oraz strefa medyczna z możliwością ćwiczenia pierwszej pomocy.

Za profesjonalnym sprzętem stoją jednak przede wszystkim ludzie. Wyszukani, elitarni specjaliści, którzy cechują się ponadprzeciętną odpornością psychiczną, żelazną dyscypliną, umiejętnością analitycznego myślenia pod presją czasu oraz niezwykłą sprawnością fizyczną. Elementy tego wyszkolenia można było podpatrzeć podczas jednego z najbardziej widowiskowych elementów wydarzenia, jakim była symulowana akcja odbicia zakładników ze środka transportu publicznego. Obserwatorzy zobaczyli nietuzinkowe zgranie zespołu, połączone z szybkością działania, precyzją i skutecznością.

Dzień otwarty BOA był niepowtarzalną okazją do tego, by zająrzeć za kulisami tej wyjątkowej jednostki Policji i poczuć atmosferę braterstwa, odpowiedzialności i gotowości do działania.

MAŁGORZATA AURELIA MAŁKIŃSKA

NOWA SIEDZIBA LUBELSKICH SPKP, OPP ORAZ CBZC

25. maja br. odbyło się otwarcie nowej siedziby Oddziału Prewencji Policji w Lublinie, Samodzielnego Pododdziału Kontrterrorystycznego Policji w Lublinie oraz Zarządu w Lublinie Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości. W uroczystości uczestniczyli m.in. przedstawiciele kierownictwa Komendy Głównej Policji, Komendy Wojewódzkiej Policji w Lublinie i Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości. Symboliczne klucze do budynku wręczył zastępca Komendanta Głównego Policji nadinsp. dr Rafał Kochańczyk.

Oddany do użytku obiekt o powierzchni użytkowej blisko dziewięć tysięcy metrów kwadratowych, został zaprojektowany z myślą o specyfice pracy funkcjonariuszy pełniących tam służbę. Nowa siedziba to nie tylko budynek administracyjny, ale także kompleksowo zagospodarowany teren obejmujący wiatę na pojazdy służbowe, kontenery na specjalistyczny policyjny sprzęt, agregaty prądotwórcze oraz dodatkowe miejsca parkingowe dla pojazdów.

W nowym obiekcie będzie pełnić służbę blisko 400 funkcjonariuszy oraz pracowników cywilnych. Całkowity koszt tej inwestycji to kwota 80 mln zł, który został pokryty ze środków Programu Modernizacji Policji oraz środków finansowych przeznaczonych dla Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości. Oddany do użytku kompleks jest jednym z najnowocześniejszych policyjnych obiektów w kraju.

KWP W LUBLINIE
oprac. ALDONA BANDZUL

zdj. KWP w Lublinie

IPA GAMES 2026

Policjanci z 30 krajów, którzy należą do International Police Association, w dniach 11–14 maja br. we Wrocławiu rywalizowali w 12 różnych dyscyplinach sportowych. Organizatorzy zadbałi również o bogaty program dodatkowy, mający na celu integrację środowiska policyjnego i wymianę doświadczeń między uczestnikami.

W wydarzeniu uczestniczyło ponad tysiąc policyjnych sportowców z: Austrii, Bośni i Hercegowiny, Bułgarii, Cypru, Chorwacji, Czarnogóry, Danii, Estonii, Gibraltaru, Grecji, Irlandii, Islandii, Finlandii, Francji, Kanady, Królestwa Niderlandów, Litwy, Luksemburga, Łotwy, Mołdawii, Monako, Niemiec, Portugalii, Rumunii, Serbii, Słowacji, Słowenii, Szwajcarii Ukrainy, Włoch i oczywiście Polski.

To wyjątkowe wydarzenie wpisało się w obchodzone w tym roku 100-lecie sportu w Policji. IPA GAMES 2026 odbyły się bowiem w setną rocznicę pierwszych policyjnych zawodów sportowych zorganizowanych przez Komendę Główną Policji Państwowej w 1926 r.

Podczas ceremonii zakończenia mistrzostw wręczono Puchar IPA GAMES 2026 dla drużyny, która w rankingu zdobyła najwięcej medali. Zwycięzcą okazała się reprezentacja Polskiej Policji, której zawodnicy zdobyli łącznie: 23 złote, 18 srebrnych i 25 brązowych medali.

Zawody pokazały jak idea Stowarzyszenia IPA „Servo per Amikeco” – „Służyć poprzez przyjaźń”, z powodzeniem łączy funkcjonariuszy różnych narodowości. Tego typu wydarzenia potwierdzają, że przyjaźń i prawa człowieka oraz budowanie relacji opartych na wzajemnym szacunku mają sens.

KWP WE WROCŁAWIU
oprac. ALDONA BANDZUL

zdj. KWP we Wrocławiu

PATRONAT
GAZETA
POLICYJNA

SPOŁECZNY WYMIAR BEZPIECZEŃSTWA PAŃSTWA

W murach Uniwersytetu Warszawskiego odbyła się konferencja naukowa „Młodzi świadomi, bezpieczni! Młodzi w systemie bezpieczeństwa państwa – świadomość, odpowiedzialność, odporność”. Wydarzenie zorganizowane przez Fundację GROM „Siła i Honor” oraz Wydział Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego, stało się forum debaty o nowym modelu polskiej obronności.

Motywy przewodnim wystąpień prelegentów było stwierdzenie, że współczesne bezpieczeństwo przestało być wyłączną domeną wojska i służb mundurowych, lecz jest kwestią odporności społeczeństwa i odpowiedzialności obywatelskiej.

Sekretarz stanu w MSWiA Magdalena Roguska zaznaczyła, że fundamentem systemu jest „budowa świadomości, gotowości i kompetencji każdej Polki i każdego Polaka do tego, by wiedzieć, jak się zachować”. Według niej poczucie odpowiedzialności za siebie i innych jest w nowoczesnym państwie nie do przecenienia.

W dobie wojny kognitywnej, o której mówiła postanka Joanna Kluzik-Rostkowska, dezinformacja stała się realną bronią, mającą budzić panikę oraz radykalizować i polaryzować ludność. Z tego powodu potrzebujemy umiejętności nie tylko na poziomie armii i sprzętu, ale zdobytej przez edukację i ćwiczenie odporności informacyjnej społeczeństwa.

Myśl tę rozwinął w wykładzie inauguracyjnym gen. bryg. Cezary Janowski z MON, podkreślając, że to świadomy obywatel pozostaje najlepszą inwestycją, a odporność społeczna tworzy z narodu jeden, silny organizm.

Głos formacji policyjnej wybrzmiał szczególnie mocno w kontekście konkretnych zagrożeń. Insp. Robert Żółkiewski, komendant CSP w Legionowie zauważył, że choć Polska jest krajem bezpiecznym, kluczowa pozostaje świadomość istniejącego zagrożenia, które jest blisko nas – od hejtu w sieci po przestępczość narkotykową. Insp. Beata Trojanowska z CBZC apelowała o cyfrową czujność i weryfikację źródeł, zamiast bezkrytycznego ufania influencerom. Podkreśliła też sprawczą rolę każdego obywatela, jako świadka dezinformacji czy hejtu: „To każdy z was (...) może powiedzieć: Stop. Ja się nie zgadzam, ja nie przekazuję tej informacji dalej” – podkreśliła.

Agnieszka Petelicka, prezes Fundacji GROM, wraz z pozostałymi prelegentami, zgodnie wskazywała, że sama wiedza teoretyczna jest niewystarczająca, jeśli nie potrafimy jej wykorzystać w praktyce. Dlatego uczestnicy konferencji brali udział w warsztatach z zakresu pierwszej pomocy, przygotowania plecaków ewakuacyjnych, mogli dowiedzieć się więcej o systemie BEHOLDER zmacniającym odporność infrastruktury krytycznej w miastach albo wygrać cenne nagrody w teście dotyczącym bezpieczeństwa.

MAŁGORZATA AURELIA MAŁKIŃSKA

zdj. autor

PRAWNOKARNA REAKCJA NA WSPÓŁCZESNE ZAGROŻENIA DYWERSJĄ

Współczesne zagrożenia dla bezpieczeństwa państwa coraz częściej mają charakter działań hybrydowych prowadzonych poniżej progu otwartego konfliktu zbrojnego. Obejmują one nie tylko klasyczne działania militarne, lecz także akty dywersji, sabotażu, cyberataki czy dezinformację, których celem jest destabilizacja funkcjonowania państwa i wywołanie poczucia zagrożenia społecznego.

Problem ten szczególnie uwidocznił się po wybuchu wojny w Ukrainie oraz wzroście aktywności obcych służb na terytorium państw europejskich, w tym Polski. W praktyce współczesna dywersja może obejmować niszczenie infrastruktury krytycznej, zakłócanie transportu, podpalenia obiektów przemysłowych czy działania prowadzone w cyberprzestrzeni.

Istotne znaczenie dla ochrony bezpieczeństwa zewnętrznego RP ma art. 130 k.k. regulujący przestępstwo szpiegostwa. Przepis ten obejmuje różne formy działalności na rzecz obcego wywiadu – od przekazywania informacji mogących wyrządzić szkodę Polsce po działania dywersyjne, sabotażowe i dezinformacyjne. Dobrem chronionym jest bezpieczeństwo państwa, w szczególności jego niepodległość, integralność terytorialna, bezpieczeństwo militarne oraz prawidłowe funkcjonowanie organów państwowych i infrastruktury krytycznej.

ZNACZENIE POJĘCIA „OBCEGO WYWIADU” W ART. 130 § 7 I § 8 K.K.

Kodeks karny nie definiuje pojęcia „obcego wywiadu”, dlatego jego znaczenie zostało wypracowane w doktrynie i orzecznictwie. Przyjmuje się, że jest to instytucja lub służba obcego państwa zajmująca się tajnym pozyskiwaniem informacji politycznych, wojskowych lub gospodarczych. Udział w działalności obcego wywiadu może polegać nie tylko na zdobywaniu informacji, ale również na organizowaniu kontaktów, werbowaniu współpracowników czy zapewnianiu środków technicznych.

Nowelizacja kodeksu z 17 sierpnia 2023 r. wprowadzająca art. 130 § 7 i § 8 miała na celu dostosowanie przepisów o szpiegostwie do współczesnych zagrożeń związanych z działalnością obcych wywiadów oraz tzw. wojną hybrydową. Ustawodawca uznał, że dotychczasowe regulacje były niewystarczające wobec nowych form działań wymierzonych w bezpieczeństwo państwa, takich jak sabotaż infrastruktury krytycznej, akty dywersji czy organizowanie działań destabilizacyjnych.

Nowelizacja z 2023 r. wyraźnie rozszerzyła zakres odpowiedzialności karnej za działalność prowadzoną na rzecz obcego wywiadu. Obejmuje ona obecnie nie tylko dokonanie aktu dywersji, sabotażu czy przestępstwa terrorystycznego, lecz także działania podejmowane już na etapie przygotowań. Odpowiedzialność karna może więc powstać jeszcze przed podjęciem bezpośredniego zamachu, np. w związku z rozpoznawaniem infrastruktury krytycznej, dokumentowaniem obiektów czy gromadzeniem materiałów potrzebnych do przeprowadzenia ataku. Takie rozwiązanie pokazuje, że ustawodawca dostrzegł specyfikę współ-

czesnych zagrożeń hybrydowych, które często mają charakter rozproszony i trudny do wykrycia. W praktyce możliwość reakcji już na etapie przygotowania może mieć kluczowe znaczenie dla ochrony bezpieczeństwa państwa oraz infrastruktury krytycznej.

WYKŁADNIA ART. 130 § 8 K.K. W PRAKTYCE SĄDOWEJ

Warto przytoczyć wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 21 lutego 2025 r. (III K 339/24), który stanowi jeden z pierwszych przykładów zastosowania art. 130 § 8 k.k., penalizującego przygotowanie działań dywersyjnych i sabotażowych na rzecz obcego wywiadu. Sąd ustalił, że oskarżony prowadził rozpoznanie obiektów przemysłowych, wykonywał zdjęcia i „przesyłał A. dane geolokalizacyjne”, a także kupował materiały łatwopalne. Za wywołanie pożaru miał otrzymać cztery tys. dolarów. Szczególne znaczenie miało to, że rozpoznawany obiekt znajdował się w pobliżu infrastruktury krytycznej, w tym terminalu paliwowego, gdzie składowano 56 mln litrów paliwa. Sąd uznał więc, że działania oskarżonego stwarzały realne zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa i bezpieczeństwa publicznego. Analizując art. 130 § 8 k.k., sąd podkreślił, że przygotowanie obejmuje m.in. „uzyskiwanie środków, zbieranie informacji lub sporządzanie planu działania”. W ocenie sądu właśnie taki charakter miały działania oskarżonego: rozpoznanie terenu, zakup materiałów łatwopalnych i poszukiwanie współnika, „który mógłby stać na czatach”. Sąd wyraźnie zaakcentował również prewencyjny charakter nowych regulacji, wskazując, że kara ma być „sygnałem dla potencjalnych następnym aktorów działania obcych służb”. Jednocześnie odmówił zastosowania czynnego żalu z art. 131 § 2 k.k., podkreślając, że oskarżony „w dalszym ciągu posiadał przy sobie materiały potrzebne do dokonania podpalenia”, a jego przyznanie się miało charakter „obliczony na doraźny użytek procesowy”.

Współczesna dywersja nie stanowi już wyłącznie zjawiska charakterystycznego dla klasycznych konfliktów zbrojnych, lecz jest jednym z istotnych elementów działań hybrydowych wymierzonych przeciwko bezpieczeństwu państw demokratycznych. Jej współczesne formy obejmują zarówno akty sabotażu infrastruktury krytycznej, jak i działania dezinformacyjne czy psychologiczne, prowadzone często przez niewielkie, trudne do zidentyfikowania grupy lub osoby działające na rzecz obcych służb. Wskazuje to na konieczność stałego dostosowywania instrumentów prawnokarnych i mechanizmów bezpieczeństwa państwa do zmieniającego się charakteru zagrożeń, a także systematycznego monitorowania działań mogących godzić w podstawowe interesy Polski.

dr ALEKSANDRA KLIMEK - LAKOMY
Akademia WSB w Dąbrowie Górniczej, Wydział Nauk Stosowanych

zdj. Andrzej Chyliński

W ostatnich latach międzynarodowy system odporności uległ dynamicznym i wielowymiarowym przemianom. Po zakończeniu zimnej wojny świat przez pewien czas funkcjonował w warunkach wyraźnej dominacji jednego mocarstwa, co często określa się mianem ładu jednobiegunowego. Jednak stopniowy wzrost znaczenia gospodarczego i politycznego innych państw, w szczególności Chin czy Indii, a także rosnąca rola szeregu innych aktorów regionalnych, doprowadziły do stopniowego przekształcania się struktury systemu międzynarodowego w kierunku układu bardziej wielobiegunowego.

Transformacja ta wiąże się jednak z rosnącą niestabilnością i nasileniem napięć międzynarodowych. Dane z ostatnich lat wskazują na wyraźny wzrost liczby konfliktów zbrojnych oraz ich intensywności.

W ślad za dynamicznymi przemianami zachodzącymi w środowisku międzynarodowym, a także w wyniku rosnącej złożoności współczesnych konfliktów oraz szybkiego rozwoju technologii, pojawiła się potrzeba redefinicji i rozszerzenia aparatu pojęciowego wykorzystywanego do opisu zjawisk związanych z bezpieczeństwem i obronnością. W konsekwencji w dyskursie naukowym, a także w dokumentach strategicznych i przekazie medialnym zaczęły pojawiać się nowe terminy oraz koncepcje, które mają na celu uchwycenie specyfiki współczesnego środowiska bezpieczeństwa. Jednym z pojęć, które w ostatnich latach zyskało szczególną popularność zarówno w literaturze naukowej, jak i w debacie publicznej, jest koncepcja odporności (ang. resilience).

EWOLUCJA POJĘCIA ODPORNOŚCI

Samo pojęcie odporności przeszło wyraźną ewolucję. Początkowo termin resilience funkcjonował przede wszystkim w naukach technicznych i przyrodniczych, gdzie odnosił się do właściwości materiałów polegającej na zdolności powrotu do stanu równowagi po ustąpieniu działającej siły. Istotny przełom w jego rozumieniu nastąpił w latach 70. XX wieku wraz z badaniami Crawforda Stanleya Hollinga, który przeniósł tę koncepcję na grunt ekologii i zdefiniował odporność jako zdolność systemu do absorbowania zakłóceń oraz adaptacji do zmieniających się warunków. W kolejnych dekadach pojęcie to zostało zaadaptowane przez liczne dyscypliny nauk społecznych, m.in. psychologię, socjologię czy nauki o zarządzaniu, gdzie zaczęto wykorzystywać je do analizy zdolności jednostek, społeczności i organizacji do funkcjonowania w warunkach kryzysu i niepewności.

Przełomowym momentem dla rozwoju koncepcji odporności w naukach o bezpieczeństwie były wydarzenia z 11 września 2001 r. Zamachy terrorystyczne w Stanach Zjednoczonych ujawniły ograniczenia tradycyjnego podejścia do bezpieczeństwa, opartego głównie na zapobieganiu zagrożeniom i odstraszaniu przeciwnika. Kolej-

DETERMINANTY ODPORNOŚCI PAŃSTWA

nym ważnym etapem instytucjonalizacji tego pojęcia był okres po 2010 r., kiedy koncepcja odporności została włączona do licznych dokumentów strategicznych państw oraz organizacji międzynarodowych. Szczególne znaczenie miało przyjęcie podczas szczytu NATO w Lizbonie w 2010 r. nowej Koncepcji Strategicznej Sojuszu, w której podkreślono konieczność wzmocnienia zdolności państw członkowskich do utrzymania ciągłości funkcjonowania instytucji państwowych i infrastruktury w sytuacji kryzysowej. Od tego momentu odporność zaczęła być traktowana jako jeden z fundamentów współczesnego systemu bezpieczeństwa, a jej znaczenie znalazło odzwierciedlenie również w dokumentach strategicznych takich państw jak Stany Zjednoczone czy Wielka Brytania, a także w polityce bezpieczeństwa Unii Europejskiej.

Mimo rosnącej popularności pojęcia odporności w literaturze naukowej, dokumentach strategicznych oraz debacie dotyczącej bezpieczeństwa, termin ten nie doczekał się jednej, powszechnie przyjętej definicji. Wynika to przede wszystkim z różnorodności uwarunkowań politycznych, kulturowych, geograficznych i historycznych poszczególnych państw. W rezultacie koncepcja odporności pozostaje pojęciem wielowymiarowym i elastycznym, którego interpretacja jest w dużym stopniu uzależniona od specyfiki danego państwa oraz jego środowiska bezpieczeństwa.

WIELOWYMIAROWOŚĆ ODPORNOŚCI

Brak jednoznacznej i powszechnie akceptowanej definicji pojęcia odporności znajduje bezpośrednie odzwierciedlenie w konstrukcji indeksów służących do jej pomiaru. Na świecie funkcjonuje wiele wskaźników odporności, które opierają się na zróżnicowanych metodologiach, odmiennych zestawach danych oraz różnych założeniach teoretycznych. W konsekwencji trudno wskazać jeden, uniwersalny i w pełni adekwatny indeks, który w sposób obiektywny i kompleksowy mierzyłby odporność państw. Poszczególne wskaźniki koncentrują się bowiem na różnych aspektach tego zjawiska, takich jak stabilność gospodarcza, jakość instytucji, spójność społeczna czy odporność na zagrożenia środowiskowe. Oznacza to, że choć możliwe jest badanie poziomu odporności krajów za pomocą dostępnych indeksów, uzyskiwane wyniki mogą się różnić w zależności od przyjętej metodologii, doboru zmiennych oraz sposobu ich agregacji.

dr KAROL KUJAWA
Akademickie Centrum Analiz Strategicznych przy Akademii Sztuki Wojennej w Warszawie

MUNDIAL UNIEJÓW 2026

25-27 maja br. Uniejów ponownie stał się stolicą mundurowego futbolu. Na murawach rozegrano wyjątkową, jubileuszową edycję Turnieju Piłki Nożnej Kobiet i Mężczyzn o Puchar Komendanta Głównego Policji Mundial Uniejów 2026. Tegoroczne wydarzenie miało szczególny charakter, ponieważ odbyło się w roku obchodów 100-lecia sportu w Policji. Były emocje, rywalizacja, ogromna energia i coś znacznie ważniejszego niż wynik – pamięć o tych, którzy polegli w służbie.

TRZY DNI RYWALIZACJI WYŁONIŁY ZWYCIĘZCÓW:

W KATEGORII KOBIET:

- I miejsce**
Komenda Główna Policji
- II miejsce**
KWP w Poznaniu
- III miejsce**
Komenda Stołeczna Policji

W KATEGORII MĘŻCZYZN:

- I miejsce**
16 Dywizja Zmechanizowana w Olsztynie
- II miejsce**
KWP w Łodzi
- III miejsce**
KWP w Katowicach

NAJLEPSI ZAWODNICY:

Karolina **Gruszka** (KSP)
Patrik **Niewiadomski** (KWP w Łodzi)

NAJLEPSZY BRAMKARZ:

Adrianna **Raś** (KWP w Poznaniu)
Patrik **Kleczkowski** (16 Dywizjon
Zmechanizowany Olsztyn)

NAJLEPSZY STRZELEC:

Marlena **Jaszyk** (KGP)
Kamil **Głośny** (KWP w Katowicach)

Na boiskach rywalizowało 30 drużyn (20 męskich i 10 żeńskich) reprezentujących służby mundurowe z całej Polski. Każdy mecz był pokazem charakteru, determinacji i gry fair play. Nie brakowało widowiskowych akcji, pięknych bramek, fenomenalnych interwencji bramkarzy i walki do ostatniego gwizdka. Tegoroczny Mundial został dedykowany policjantom tragicznie zmarłym w 2007 r. podczas pełnienia obowiązków służbowych w Zakładzie Karnym w Sieradzu. Ich poświęcenie na zawsze pozostaną częścią historii polskiej Policji.

W wydarzeniu uczestniczyli m.in.: nadinsp. Roman Kuster – I zastępca Komendanta Głównego Policji, nadinsp. Arkadiusz Sylwestrzak – komendant wojewódzki Policji w Łodzi, kierownictwo komend wojewódzkich w Kielcach, Poznaniu, Szczecinie i we Wrocławiu, zastępca komendanta CSP w Legionowie, kierownictwo łódzkiej Służby Więziennej oraz Państwowej Straży Pożarnej, wiceprzewodnicząca Fundacji Pomocy Wdowom i Sierotom po Poległych Policjantach, burmistrz Uniejowa, wicestarosta Powiatu Poddębickiego, Prezes PZPN, przedstawiciele NSZZP, oraz wdowy po poległych policjantach. Patronatem honorowym imprezę objęli: Wojewoda Łódzki, Marszałek Województwa Łódzkiego, Komendant Główny Policji, Polski Związek Piłki Nożnej, Łódzki Związek Piłki Nożnej, Starosta Poddębicki.

zdj. KWP w Łodzi

zdj. KWP w Łodzi

Oprócz rywalizacji zawodniczek i zawodników mieli okazję do integracji, wymiany doświadczeń i promocji aktywności fizycznej. Wyjątkowej atmosfery wydarzeniu dodawał jubileusz 100-lecia sportu w Policji. To właśnie sport kształtuje charakter, łączy policyjne środowisko i wzmacnia wartości tak ważne również w codziennej służbie.

Mundial Uniejów 2026 po raz kolejny udowodnił, że sport ma niezwykłą moc – łączy ludzi, buduje wspólnotę i pozwala oddać hołd tym, którzy zasługują na pamięć każdego dnia.

FINAŁ KONKURSU „ODBLASKOWA SZKOŁA”

Warszawskie Multikino w Złotych Tarasach stało się 21 maja 2026 r. centrum edukacji o bezpieczeństwie ruchu drogowego. To właśnie tam odbyła się uroczysta Gala Finałowa Ogólnopolskiego Konkursu Odblaskowa Szkoła 2025.

Ranga wydarzenia znalazła potwierdzenie w honorowych patronatach Ministra Edukacji oraz Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

W zmaganiach o miano najbezpieczniejszej szkoły wzięło udział aż 1371 placówek z całego kraju. Akcja ta realnie wpłynęła na poprawę widoczności najmłodszych na drogach – ponad 432 tysiące uczniów otrzymało elementy odblaskowe. Jednak „Odblaskowa Szkoła” to nie tylko gadżety, ale przede wszystkim szeroko zakrojona misja edukacyjna. Dzieci stały się ambasadorami bezpieczeństwa w swoich lokalnych społecznościach, organizując niemal 1600 spotkań i akcji promocyjnych skierowanych do seniorów.

Jak podkreślił nadinsp. Roman Kuster, I zastępca Komendanta Głównego Policji, sukces przedsięwzięcia tkwi w jego wieloinstytucjonalnym charakterze. Współpraca Policji, szkół, samorządów oraz partnerów prywatnych pozwala osiągać efekty, które bezpośrednio ratują życie i zdrowie najmłodszych uczestników ruchu.

Uroczystość uświetniła obecność znanych osobistości, które wspierają idee bezpieczeństwa. Wśród gości specjalnych znaleźli się m.in. piosenkarka Majka Jeżowska, utytułowany kierowca rajdowy Kajetan Kajetanowicz oraz medalistka olimpijska Justyna Iskrzycka. Na scenie, obok policyjnych artystów i Orkiestry Reprezentacyjnej Polskiej Policji, wystąpili również sami uczniowie.

Najważniejszym punktem gali było ogłoszenie wyników. Na pierwszym finałowym podium stanęła Szkoła Podstawowa nr 13 w Gorzowie Wielkopolskim (woj. lubuskie), drugie zajęła Szkoła Podstawowa w Sadowiu (woj. świętokrzyskie), a zaraz za nimi uplasował się Zespół Szkolno-Przedszkolny nr 2 w Ropie (woj. małopolskie). Zwycięzcy otrzymali wspaniałe nagrody, ale kaskami ochronnymi i materiałami edukacyjnymi obdarowano wszystkich uczestników gali.

Organizatorem akcji było Biuro Ruchu Drogowego KGP oraz Krajowe Centrum Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego przy wsparciu partnerów, takich jak PZU oraz ORLEN OIL.

BRD KGP

oprac. MAŁGORZATA MAŁKIŃSKA

MIESIĘCZNIK
KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

ADRES REDAKCJI:

02-624 Warszawa, ul. Puławska 148/150
tel. 47 72-161-26, fax 47 72-168-67
gazeta.policja.pl, gazeta@policja.gov.plRedaktor naczelny: podkom. Tomasz Dąbrowski
tomasz.dabrowski3@policja.gov.pl (47 72-136-10)

ZESPÓŁ REDAKCYJNY:

asp. szt. Aldona Bandzul, Krzysztof Chrzanowski,
asp. Karol Gruda, mł. insp. Klaudiusz Kryczka,
nadkom. Małgorzata Aurelia Małkińska, Izabela Pajdała-Kusińska,
adresy e-mail pracowników redakcji:
imię.nazwisko@policja.gov.pl (bez polskich znaków)

Konsultacja historyczna:

podinsp. Marcin Lasota, naczelnik Wydziału Edukacji Historycznej
Gabinet Komendanta Głównego Policji KGP

Dział foto: Jacek Herok,

jacek.herok@policja.gov.pl (47 72-114-79)

Studio graficzne:

Edyta Banach-Rudzik, edyta.banach-rudzik@policja.gov.pl,
Wioleta Kaczarska,

wioleta.kaczarska@policja.gov.pl (47 72-135-46)

Korekta: Małgorzata Reks-Stabach (47 72-150-91)

malgorzata.reks-stabach@policja.gov.pl

Cyfrowe Archiwum Fotografii Policyjnej
i kolportaż: Konrad Bucholc (47 72-148-51),

Sławomir Katarzyński (47 72-136-13)

RADA REDAKCYJNA

- prof. dr hab. Michał Bijak – prodekan Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Łódzkiego, kierownik Centrum Zapobiegania Zagrożeniom Biologicznym Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Łódzkiego
- prof. dr hab. Ewa Jolanta Gruza – pracownik naukowy w Katedrze Kryminalistyki Instytutu Prawa Karnego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego
- prof. dr hab. Andrzej Misiuk – kierownik Katedry Bezpieczeństwa Wewnętrznego Wydziału Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego
- prof. dr hab. Andrzej Rychard – dyrektor Instytutu Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk
- dr Irena Doroszkiewicz – adiunkt w Zakładzie Prewencji i Profilaktyki Instytutu Służby Prewencyjnej Wydziału Bezpieczeństwa i Nauk Prawnych Akademii Policji w Szczytnie
- dr Maria (Maki) Habercfeld – profesor nauk policyjnych w Departamencie Prawa, Policji i Administracji Sprawiedliwości Karnej w John Jay College of Criminal Justice w Nowym Jorku
- dr Kornelia Oblińska – adiunkt w Katedrze Bezpieczeństwa Wewnętrznego Wydziału Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego
- dr Mirosław Oczko – wykładowca w Podyplomowym Studium Public Relations przy Kolegium Gospodarki Światowej w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie, Wyższej Szkole Bankowej w Gdańsku i Uniwersytecie Łódzkim
- dr Mariusz Sokolowski – Uniwersytet Warszawski
- Piotr Caliński – prezes Zarządu Spółdzielni Bezpieczeństwo Obrót Bankowego, wykładowca Instytutu Nauk Ekonomicznych PAN i Collegium Civitas

DRUK I OPRAWA: ArtDruk. Nakład: 10 000 egz.

Numer zamknięto: 17.06.2026 r.

Redakcja nie zwraca tekstów niezamówionych. Redakcja zastrzega sobie prawo nieodpłatnego i nieograniczonego w czasie opracowywania publikowanych tekstów (w tym nadsyłanych do Redakcji listów lub innych niezamówionych przez Redakcję materiałów), korzystania z nich lub ich rozpowszechniania w innych publikacjach, w tym na własnej stronie internetowej. Redakcja zastrzega sobie prawo doboru reklam. Za treść zamieszczonych reklam, ogłoszeń, listów i materiałów sponsorowanych Redakcja nie odpowiada.

Egzemplarze miesięcznika w policyjnej dystrybucji wewnętrznej są bezpłatne.

ODZNACZENI ZA NARAŻENIE ŻYCIA

Medal imienia Podkomisarza Policji Andrzeja Struja to wyjątkowe odznaczenie przyznawane policjantom za podjęcie poza służbą czynności ratowania życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia z narażeniem własnego życia lub zdrowia oraz za podjęcie w czasie służby czynności ratowania życia ludzkiego ze szczególnym narażeniem własnego życia lub zdrowia. Dla policjanta, któremu medal zostanie nadany, przewidziano dodatkowe uhonorowanie przez podwyższenie emerytury o 1 procent podstawy wymiaru oraz możliwość otrzymania nagrody pieniężnej.

ODZNACZENI

asp. szt. SŁAWOMIR BIERNACKI

asp. MACIEJ KĘSIK

Dzielnicy jest jednym z najważniejszych ogniw łączących Policję ze społeczeństwem. Jest policjantem pierwszego kontaktu, który wyróżnia się empatią i nieschematycznym działaniem – mówi asp. szt. Sławomir Biernacki, kierownik rewiru dzielnicowych KP w Górze Kalwarii KPP w Piasecznie, odznaczony Medalem im. Podkom. Policji Andrzeja Struja za akcję ratowania pensjonariuszy Domu Opieki Społecznej w Górze Kalwarii. W kwietniu 2023 r. asp. szt. Biernacki i asp. Maciej Kęsik otrzymali zgłoszenie o pożarze w Domu Opieki Społecznej. Policjanci byli pierwsi na miejscu i przyłączyli się do prowadzonej przez personel akcji ewakuacyjnej. Wyprowadzali pensjonariuszy w bezpieczne miejsce, następnie sprawdzali, czy w pomieszczeniach ktoś nie został. Poruszali się w kłębach duszącego dymu, chroniąc drogi oddechowe tkaniną własnych mundurów. Zagląwali do każdego z pomieszczeń. Gdy upewnili się, że wszyscy opuścili budynek, odnaleźli pomieszczenie, w które było zarzewiem ognia. Wykorzystując wszystkie dostępne gaśnice stłumili pożar. Następnie strażacy przejęli działania, a policjanci otrzymali tlen od ratowników medycznych. Asp. szt. Sławomir Biernacki wstąpił do Policji w 2008 r. Na początku był w ZPI, potem dzielnicowym, a obecnie jest kierownikiem rewiru dzielnicowych. Cały czas związany z Komisariatem Policji w Górze Kalwarii. Lubi sporty rekreacyjne oraz satyryczne komedie z czasów PRL-u.

15 kwietnia 2023 r. policjanci w KP w Górze Kalwarii otrzymali zgłoszenie o pożarze w Domu Pomocy Społecznej w Górze Kalwarii. Asp. Maciej Kęsik i asp. szt. Sławomir Biernacki dotarli na miejsce przed innymi służbami. Personel ośrodka ewakuował pensjonariuszy, a policjanci włączyli się do akcji. Aby mieć pewność, że wszyscy opuścili budynek, postanowili sprawdzić wszystkie pomieszczenia. Gęsty dym utrudniał przeszukiwanie, dlatego funkcjonariusze przemieszczali się nisko trzymając głowy i zasłaniaли twarze częściami swoich mundurów. Korytarz i pokoje były puste. Po chwili odnaleźli źródło dymu. Palilo się w pralni. Policjanci użyli wszystkich dostępnych gaśnic do stłumienia ognia. Dzięki temu działaniu spowolnili rozprzestrzenianie się pożaru, co dało strażakom cenny czas na sprawną akcję gaśniczą. Funkcjonariusze oprószeni proszkiem z gaśnic i przytruci dymem otrzymali tlen od ratowników medycznych. Za tę interwencję asp. Maciej Kęsik został odznaczony Medalem im. Podkom. Policji Andrzeja Struja. Policjanci otrzymali też statuetki od komendanta piaseczyńskiej PSP za podjęcie działań w walce z pożarem. Asp. Kęsik jest w Policji od 2013 r. Przez sześć lat był w kompanii reprezentacyjnej Policji uczestnicząc w wielu ważnych uroczystościach. Od 2019 r. pracuje w KP w Górze Kalwarii, najpierw w ZPI, a obecnie jest dzielnicowym. Lubi rodzinne zwiedzanie Polski i grę w szachy.

KRZYSZTOF CHRZANOWSKI

ZOSTAŃ JEDNYM Z NAS

[PRACA.POLICJA.PL](https://praca.policja.pl)

zdj. Jacek Herok